

Alegerea

prețioasa dar și teribilă
ALEGERE

Ion Copăceanu

Alegerea

Pretioasa dar si teribila
alegere

Editie Revizuita

Ion Copaceanu

Autor: Ion Copaceanu

Această carte nu se comercializează

Carti scrise de acelasi autor:

- Sigiliul Lui Dumnezeu sau Semnul Fiarei
- Drumul Spre Glorie Vol 1
- Drumul Spre Glorie Vol 2

Pentru informatii si comenzi

Tel: 0769525262 (mob)

Tel: 0347416290

Pentru descărcarea gratuită a versiunii audio (mp3) și text (PDF)

www.SelectedMessages.org/ro

Alegerea-pretioasa dar si teribila alegere

CUPRINS

Cuvant inainte.....	5
Capitolul 1 - Alegerea ca principiu	6
Capitolul 2 - Alegerea sentimentală	12
Capitolul 3 - Alegeri bune	21
Capitolul 4 - Alegeri rele	28
Capitolul 5 - Alegerea prin credință	34
Capitolul 6 - Timpul cel mai potrivit pentru alegeri	43
Capitolul 7 - Alegeri bazate pe interes personal	50
Capitolul 8 - Alegerea supremă.....	58
Capitolul 9 - Alegerea ta	69
Capitolul 10 - C i n e e ș t i ?	76

CUVANT INAINTE

Toate ființele inteligente din Univers, au fost create cu abilitatea de a alege și, cu posibilitatea de a avea o voință liberă de a alege.

Ți s-a pus în față omule, binele și răul, viața și moartea. "Alege!". Deut.30.

Fiecare moment din viața activă, este o ocazie de a face o alegere mică sau mare, bună sau rea.

Succesele sau eșecurile, sunt într-o măsură mai mare sau mai mică, rezultatul alegerilor de fiecare zi. Ignoranța, supărarea sau indiferența, nu pot justifica în nici-o împrejurare alegerile rele sau mai puțin bune.

Înconjurați de realitățile vieții cotidiene, putem confirma cu certitudine că, foarte puțini indivizi sunt gata să recunoască nevoia de ajutor, atunci când sunt în fața unei alegeri indiferent de ce natură ar fi aceasta. Nu cumva, acele memorabile cuvinte spuse de Isus: "Despărți-ți de Mine, nu puteți face nimic", se pot aplica fără greșală atunci când trebuie să facem o alegere? Nu sântem noi și cei ce ne înconjoară acei care culeg din belșug fructele alegerilor independente? Nu este plină lumea de amărăciune, suferință, lacrimi și groază chiar, datorită alegerilor bazate pe inteligența umană?

Cât timp ar trebui să mai treacă, și ce ar trebui să se mai întâmple pentru ca adevărul scris de mii de ani, că noi, ființele create trebuie să fim conectate continuu la sursa ce ne asigură viața, succesul și abilitatea de a face alegeri bune, oriunde și oricând?

Cititorule, nu ai vrea să fii printre aceia care beneficiază de toate resursele ce există în Univers, pentru a trăi o viață fericită și de succes fără limite de timp și loc?

Alege azi. Acum. Aici. Alege pe El să te călăuzeasca =====

CAPITOLUL 1 - ALEGEREA CA PRINCIPIU

Într-o lume afectată de necredință, degradare morală, nedreptate, egoism, mândrie și prostie, rațiunea de “principiu” aproape că a dispărut. Marea majoritate nu are nici cea mai slabă idee ce este acela un principiu și nici nu vor să știe, de aceea și alegerile ce le fac în viață, sînt confuze, greșite și în cel mai fericit caz nu cele mai bune.

Și mai îngrijorător este atunci când știi principiul în alegere și, totuși alegi să ignori ce trebuie să faci în numele unei conștiințe absente. Omenirea are nevoie și în unele cazuri apreciază pe acei ce sînt principiali în vorbe sau acțiuni.

Probabil că nici nu ne imaginăm cum ar fi o societate în care oamenii de pe stradă, la locul de muncă, la școală, la biserică și în familie, ar avea și ar trăi după principii și reguli demne de originea ființei umane. Cu certitudine se poate spune că, orice persoană cu judecată sănătoasă, ar alege să trăiască în societatea acelor care au la baza existenței lor, principii inspirate.

Fără îndoială că exemplul perfect de viață de principiu a fost ISUS HRISTOS.

Gândiți-vă ce alegere grea a făcut atunci, când a părăsit cerul ca să locuiască pe planeta pământ. Era stăpânul Universului, Creatorul, înconjurat de slavă, de îngeri, de ființe sfinte, onorat și glorificat. Dacă nu ar fi fost condus de principiul Legii lui Dumnezeu și al salvării neamului omenesc, din mâna lui Satana, ce i-ar fi trebuit să se implice în această dramă a păcatului! Desi întruparea lui Isus este un mister, totuși, știm că voința lui Dumnezeu a fost principiul călăuzitor în fiecare alegere și acțiune a Lui, altfel, omenirea ar fi pierit în păcat iar pământul ar fi devenit pasalacul Satanei. Mulțumiri fie aduse lui Isus Hristos care ne-a dat un exemplu desăvârșit de alegere!

Așa deci, ce putem zice și face, față în față cu alegerile de fiecare zi ? “Iată drumul, mergeți pe el când veți voi să vă abateți la dreapta

sau la stânga!”.

O ființă umană afectată de îndoială, necredință și scepticism poate zice: ”Bine, dar Isus Hristos, El care este autorul principiilor, trebuia să trăiască după principiile ce le-a emis, astfel, s-ar dezice singur.

Deși acesta, nu poate fi un argument, să urmărim exemplul unui om născut în păcat, trăind într-un mediu infectat de necredință și idolatrie exemplară, care aude într-o zi glasul lui Dumnezeu care i-a zis: ”Abraame, ieși din casa ta, din țara ta, din mijlocul rudelor și prietenilor tăi și du-te în țara pe care ți-o voi arăta Eu”. Nebunie, nu-i așa?

Știți unde a trăit Avram? În Ur din Caldeea. Ur, era un oraș pentru vremea aceea, cum e Parisul sau Londra pentru vremea noastră. O civilizație înfloritoare, ispititor de atractivă. Case mari, străzi pavate, canalizare și un comerț bogat, o viață cu perspective de viitor. Unde să pleci?

Dacă ar fi fost să meargă în Ramses, Babilon, Sodoma, Gomora, sau alte locuri mai civilizate, dar... a trebuit să plece undeva, adică să schimbe casa cu cortul pentru toată viața și, să se mute din loc în loc tot timpul, lăsând în urmă rudele și prietenii pe care nu i-a mai văzut niciodată! Ce logică a folosit Avraam? Ce motiv puternic a avut când a ales să asculte chemarea și să plece? Alegerea de a pleca, nu se baza pe părerea lui, pe capacitatea de a percepe viitorul, nici pe dorințele și opiniile vecinilor, prietenilor sau rudelor sale, ci pe acel principiu veșnic: ”voia lui Dumnezeu” care știe tot, poate tot și dorește cel mai mare bine vremelnic și veșnic pentru toate creaturile Sale.

Dacă urmărim istoria lui Avraam și a descendenților lui, nu putem decât să zicem: ”a făcut o alegere foarte bună și exemplul său ne transmite mesajul demn de luat în seamă. “Să facem ca el”. Și dacă istoria a înregistrat o mulțime de bărbați și femei care au ales să trăiască principial, chiar dacă de multe ori au plătit scump această alegere, ce ați zice de noi care aparținem unei generații care știe tot

și care pretinde că are soluții pentru orice problemă, noi.... mai avem nevoie de acest principiu ? sau cultura noastră, tehnologia, calificările, informațiile și realizările noastre pot fi suficiente și în stare să ne ajute să luăm decizii corecte și să facem alegeri bune?

Să ne ocupăm puțin de viața cotidiană.

Practic, fiecare persoană, indiferent de vârstă, trebuie să facă alegeri de o natură sau alta.

Alegerea profesiei, alegerea prietenilor, a locului unde să locuiești, a hainelor pe care le îmbraci, mâncarea, băutura, vacanța, plăcerile, partenerul de căsătorie, toate acestea le putem obține printr-o alegere pe care trebuie să o facem. Ca să facem o alegere reușită, de succes, avem nevoie de multă informație, gândire, sfat și foarte multă seriozitate. Dar, nu-i așa că dacă vrem să facem o alegere perfectă trebuie să avem la bază, un principiu de alegere?

De exemplu: alegerea partenerului. La prima vedere, orice fată este o doamnă și orice băiat este un gentleman. Două mâini, două picioare, gură, ochi, nas... serviciu, bani, mașină, casă, etc... destul, ce alte așteptări să mai ai? Marea majoritate se oprește aici și bătând capul în nisip se expune riscului neprotejat adică, divorț, copii fără tată, fără mamă, boli mintale, moarte.

Ce cuvânt are de spus însă principiul de alegere?

În primul rând te întreabă de ce vrei un partener și ce vrei de la viața conjugală. Principiul te face conștient că familia este un drum cu sens unic în care ți-ai pierdut toate drepturile al căror loc le-au luat responsabilitățile. Principiul te anunță că dacă vrei pacea, armonia și fericire în casă, trebuie să devii o sursă de producție a acestor virtuți ce nu le poți cumpăra și nici împrumuta.

Așa deci, alegerea partenerului nu e o glumă și nici loterie și probabil mulți tineri ar alege varianta principiului dacă ar putea face diferența.

Același lucru trebuie aplicat și în afaceri, carieră, prietenie, etc.

Dacă aceste acțiuni și întreprinderi temporare limitate de timp și loc, nu au o reușită garantată decât însoțită de principiu, cum ne raportăm la cele cu efect veșnic, care oferă fericire garantată pe un timp nelimitat cu data de Start acum?

Atunci când e vorba de viață și de binele tău vremelnic și veșnic, ți-ai asuma riscul să te aventurezi în hazard contând pe ce izbește ochiul, pe părerea personală, interesul de moment sau părerile celor din jur? Nu considerați că principiul rămâne singura sursă sigură de călăuzire a alegerilor perfecte?

Dacă Avraam a făcut din “voința lui Dumnezeu” principiul vieții lui și a obținut titlul de “doctor în credință”, ce i-a garantat iertarea și salvarea, nu ar fi normal și logic pentru oricine, ca atunci când trebuie să facă o alegere să folosească această rețetă? De ce să întrebe omul pe astrologi, vrăjitori, ghicitori, pastori, preoți și filozofi și nu ar întreba pe Dumnezeu atunci când e vorba de viitorul lui, sănătatea lui, cariera lui, religia lui? Dumnezeu își oferă cu dragoste serviciile și sfaturile gratuit! A investit în planeta noastră prin Isus Hristos tot ce-a avut mai scump, și are atâta bunătate și răbdare încât, de mii de ani încearcă pe orice cale posibilă să-i facă pe oameni să înțeleagă că, viața fericită și veșnică se poate obține acceptând principiul universului”Credincios voinței lui Dumnezeu”. Și a reușit.

Au fost și sunt bărbați și femei, a căror viață a fost caracterizată de o dependență totală de voința lui Dumnezeu. Principiul a fost prioritatea numărul unu în alegerile lor.

Am întâlnit cu ani în urmă un copil și apoi tânăr, pe vremea aceea, care a înțeles ce importanță are principiul în deciziile și alegerile ce trebuia să le facă, și s-a conformat în totul. A mers contra curentului chiar de la școala primară. Colegii, învățătorul și profesorii au încercat continuu, prin batjocuri, metode ridicole și pedepse, să influențeze poziția lui, dar fără succes. Dar... pentru că a făcut din “principiu” baza alegerilor lui, a trebuit după primul an de liceu să

renunțe la posibilitatea unei educații superioare și să aleagă să învețe și să practice o meserie umilă, murdară și nesuferită ce i-a facut viața grea de multe ori. Nu a fost deloc ușor să-și vadă colegii și prietenii obținând calificări și diplome și, ocupând poziții de doctori, ingineri, profesori, pastori, conducând mașini frumoase, apreciați și respectați în societate și biserică, toate acestea printr-o alegere inteligentă, dar..., nu de principiu.

A alege să rămâi credincios lui Dumnezeu, nu este o alegere populară. De cele mai multe ori acești indivizi sunt catalogați ca având minte îngustă, reduși, needucați, extremiști, fanatici, fără viziune, încăpățânați, proști, nebuni.

Lumea, nu oferă nici confort, nici glorie acestei categorii de oameni ci din contră, lipsă de apreciere, umilință, sărăcie, batjocură, ură și în unele cazuri persecuții și chiar moarte.

Acesta a fost și drumul pe care a trebuit să meargă tânărul despre care vorbim. La 22 de ani a fost condamnat la un an și jumătate de închisoare pentru neîncadrare în program și nerespectarea ordinelor comandanților săi, care erau împotriva conștiinței lui și contrare alegerii de principiu..

A urmat apoi un șir lung de inconveniente și probleme care l-au privat de posibilitatea de a obține un serviciu, de a călători în afara țării, amenințări, dispreț și muncă grea.

Se pare că acesta este drumul pe care trebuie să meargă toți acei care fac alegeri principiale.

Acesta este și motivul pentru care mulți aleg varianta ușoară și simplă: ”Te descurci la fața locului”, principiul se poate interpreta și adapta după timp și împrejurări. Biblia spune:- “Caut un OM”! Ce fel de OM? Oameni peste tot. “Un OM care să stea la spărtură, un OM care să demonstreze că se pot face alegeri principiale, coste oricât ar costa, un OM care face din voința lui Dumnezeu principiul vieții lui. De ce oare este nevoie de astfel de oameni? De ce se cere de la tine și

de la mine o viață și un caracter de principiu? Se știe că Dumnezeu este acuzat de Satana și ucenicii lui, că cere ființelor create de El, să urmeze reguli și principii grele, absurde și uneori imposibil de practicat, iar noi suntem chemați ca printr-o demonstrație practică să contrazicem această pretenție.

Acceptând acest adevăr, vom descoperi că de fapt, primul beneficiar în alegerea principală sunt eu, nu Dumnezeu.

De ex.: Când Adam și Eva au ales să mănânce din pomul oprit, în ciuda faptului că principiul zicea “Să nu...”, a pierdut Dumnezeu tronul sau viața? Nu! Însă Adam și Eva au pierdut locuința, fericirea și în final viața. Ce s-a întâmplat cu urmașii lor? Cain, omoară pe fratele său Abel și după aceea o desfășurare în lanț a păcatului și degradării în așa fel încât, la o mie cinci sute de ani de la creațiune numai Noe mai era credincios lui Dumnezeu, fapt ce a dus la distrugerea totală prin potop. Iar noi suntem martori ai decăderii morale și fizice care pregătește iminenta distrugere finală.

Înconjurați de realitățile crude ale acțiunilor fără principii, mai putem gândi că nu are importanță ce fel de alegeri facem? Alegerea bazată pe principiul de a asculta de voința lui Dumnezeu oriunde și oricând, rămâne singura variantă care garantează fericirea, viața vremelnică și veșnică.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că, această posibilitate este oferită fiecărui individ în parte și șansa de a începe o viață de principiu, este la dispoziție din belșug chiar acum.

Așa deci, lumea cu toate ofertele ei înșelătoare, nu mai prezintă nici-o atracție și nici amenințările ei vre-o sperietoare pentru acei ce fac alegeri bazate pe principiu Cuvântului lui Dumnezeu. Ce se va întâmpla în final contează, unde-ți vei petrece veșnicia are importanță. Acesta a fost și motivul suprem ce L-a făcut pe Isus Hristos să respingă ofertele vrăjmașului.

CAPITOLUL 2 - ALEGEREA SENTIMENTALĂ

Aproape toți oamenii sint înclinați prin natura lor, să facă mult mai ușor și mai repede alegeri sentimentale decât principiale.

Sentimentele, dorințele, și aspirațiile influențează cel mai adesea alegerile bune sau rele. Din nefericire, alegerile bazate pe emoții și sentimente, sunt de cele mai multe ori greșite. Istoria raportează exemple de bărbați și femei care au fost sfinți și puternici până când au făcut alegeri sentimentale și.... tragedie vremelnică și pentru unii, veșnică.

Binecunoscuta istorie a lui Adam și Eva.

Sentimentul că o să fie mai deșteaptă, o să știe mai mult, o să fie ca Dumnezeu chiar, a determinat-o să aleagă, să ia din pom fructe și să mănânce.

Adam, sub influența simțământului că o va pierde pe frumoasa Eva pentru totdeauna, a mâncat și el din fructele pomului oprit.

Samson, stăpânit de simțământul plăcerii interzise, se casatorește cu o filisteancă, se duce apoi la Dalila și sfârșește murind cu ochii scoși.

Solomon cel înțelept, se lasă în voia poftelor sentimentale și face tot felul de alegeri greșite, așa încât, duce Israelul pe pragul prăpastiei, de unde i s-a tras prăbușirea națională din care nu și-a mai revenit complet niciodată.

Sentimentele, simțămintele și emoțiile sunt parte naturală din ființa noastră. Noi am fost creați cu această moștenire. Nu ne putem dispensa de ele decât la moarte. Putem spune că sint un dar de la Creator care să ne facă viața ușoară și frumoasă. Oamenii care au încercat să-și renege simțămintele au sfârșit curând sau mai târziu, bolnavi mintal, fizic, apelând la sinucidere. Întrebare: Ce-i de făcut atunci? Cum putem totuși să beneficiem de simțăminte, sentimente și emoții în alegerile ce le facem? Ce formulă putem folosi în alegerile noastre chiar atunci când suntem însoțiți de sentimente și simțăminte?

Să analizăm câteva exemple practice începând cu cele mai simple: “Este greșit să mănânci și să bei?... Nu! Dar poți face greșeli atunci când alegi ce să mănânci, când să mănânci și cum să mănânci? Da. Poftă de mâncare și gustul sint simțăminte absolut necesare pentru un apetit sănătos, dar niciodată nu trebuie să aibă ultimul cuvânt. Un proverb englezesc spune: “Înainte să deschizi gura fi sigur că ai cuplat și creierul”. Este valabil și la mâncare și la vorbire.

Așa deci, nu este deloc rău să ai poftă și gust, dar acestea trebuie subordonate creierului.

De ex.: Pofta și gustul zic: Aș mânca o ciocolată, o prăjitură, cartofi prăjiți, aș bea o Coca Cola, un Pepsi, un Sweeps, un pahar de vin, etc. Ce facem pentru a fi siguri că am făcut o alegere bună? Întrebăm creierul, iar creierul zice: Foarte bine că ai poftă și ai vrea să mănânci și să bei. Dar uită-te mai întâi la ingrediente, la formula din care sunt făcute toate cele ce vrei să mănânci și să bei, pentru că de conținutul acestora depinde fericirea și sănătatea creierului și capului, inimii, rinichilor, stomacului și a organelor digestive.

Pofta și gustul sunt valabile numai în gură, dar noi nu ținem în gură ceea ce mâncăm sau bem; este lucru cert că, toate organele din corpul nostru beneficiază sau suferă din cauza a ceea ce alegem să mâncăm sau să bem.

Dar, nu numai ce mâncăm și ce bem contează, ci și simțământul când mâncăm și bem are importanță.

Din nou pofta zice: Mănâncă! Și chiar senzația de foame te îndeamnă să mănânci. E ceva rău în asta? Nu. E normal și sănătos să-ți fie foame. Dar dacă după ce ai mâncat cât trebuie și ce trebuie, pofta zice peste o oră sau două: Mănâncă! Mănâncă biscuitele acesta, mărul acesta, prăjitura aceasta, un covrig, o banană, etc. Ce facem? Nu-i așa că, e drept și bine să apelăm din nou la serviciile creierului nostru pentru că el deține toate informațiile și despre când trebuie să mâncăm? Ce credeți că va zice creierul acum?

Fii atent când alegi timpul de masă pentru că, a mânca oricând fără ore fixe afectezi programul de digestie, obosești organele digestive și într-o mare măsură tot trupul suferă. Aproape de necrezut, dar adevărat, orele neregulate de masă (sau a mânca tot timpul) la copii le afectează caracterul, devin nervoși, agitați, nu se pot concentra, neascultători și încăpățânați. Părinții devin îngrijorați, abuzivi (verbal și fizic) căutând cu disperare vina, îi duc pe copii la consiliere, îi mută la școli mai bune, încearcă orice soluție fără să-și dea seama că ei sunt vinovați și responsabili deoarece, aleg timpul de masă pentru ei și copii lor după simțământul (senzația) de foame și aceasta de cele mai multe ori fără să întrebe creierul. Excepții pot să apară în caz de boală, în călătorie, în vizite, etc., dar programul trebuie să rămână același în condiții normale.

Oricine, trebuie să știe că, pentru alegerea făcută sub influența poftelor, gustului sau instinctului, indiferent de justificare și logică (nu mor din asta, numai odată, e mai gustoasă, arată bine, miroase frumos, toată lumea face așa, mi-e rușine) curând sau mai târziu se plătește un preț și uneori destul de mare.

Alegerea sentimentală este foarte mult afectată și de ce izbește ochiul. Un domeniu foarte sensibil este îmbrăcămintea. Toată lumea se îmbracă. Numai needucații, primitivii umblau dezbrăcați. E rușine să umbli gol, se aude adesea.

Industria îmbrăcăminții este una dintre cele mai mari și mai profitabile. Probabil puțini știu că se cheltuie sume destul de mari pe experți și psihologi care recomandă pentru linia de producție acele haine care se vând cel mai mult. Gustul, plăcerea de a arăta cât mai bine, diferit, atractiv și chiar senzational, influențează de cele mai multe ori alegerea în îmbrăcămintea. Se pare că e pe cale de dispariție scopul pe care îl are îmbrăcămintea. Primul confecționar (croitor) de haine a fost Dumnezeu și, scopul pentru care a făcut hainele era să acopere pe Eva și Adam care doar pierduseră îmbrăcămintea de slavă

pe care au primit-o când au fost creați.

Este un lucru bun și frumos pentru lumea civilizată că se ocupă și cheltuie bani și timp să educe și să îmbrace pe cei pe drept zis necivilizați.

Și acum practic: Îmbrăcămintea are în exclusivitate rolul de a proteja corpul (de frig, de căldură, de priviri, etc). Cine controlează alegerea unei haine, principiul sau sentimentul, simțământul, plăcerea, gustul ?

Când un bărbat sau o femeie, un băiat sau o fată alege îmbrăcămintea pe care să o cumpere și pe care să o poarte, ce motiv are la bază? Să arate frumos și decent, să arate frumos și atractiv sau să ofere corpului protecție și confort în limitele frumosului și decenței? Oriunde și oricând, principiul trebuie să aibă ultimul cuvânt, indiferent de părerile și opiniile altora sau de glasul fals al sentimentelor și gusturilor noastre.

Uneori, sună a sclavie, pierderea personalității și chiar a libertății, totuși, oricare alt scop în alegerea hainelor în afară de principii, duce curând sau mai târziu la suferință, degradare morală, mândrie, aroganță, necredință și nu de puține ori moarte și pierderea veșniciei. Sună puțin exagerat, dar experiența demonstrează că alegerea sentimentală în îmbrăcămintea a generat o multime de păcate care au împins multe suflete nevinovate în prăpastia de unde unii nu au mai ieșit niciodată. Biblia spune: “Nu se poate să nu vină prilejul de păcătuire, dar vai de acela prin care vine” (Mat.18,7).

Oricine, de la mic la mare ar trebui să fie foarte atent și alarmat cu privire la primejdia alegerii sentimentale.

Drumul spre iad este baricadat cu panouri și reclame luminoase în spatele cărora este o prapastie veșnică.

Efectele dezastruoase ale imoralității, la care trebuie să facă față societatea de azi, au rădăcinile în aparent nevinovată alegere sentimentală. Sănătatea corporală și mintală, căsătorii fericite și afaceri

de succes, depind în mare parte de alegerile făcute de indivizi care știu să subordoneze sentimentele, plăcerile, gusturile unei gândiri sănătoase, dar mai ales principiului: ”Nu ce vreau eu, ci ce vrea Dumnezeu”.

Și acum, dacă pentru viața de fiecare zi, e atât de important ce zice și ce vrea Dumnezeu, ce putem zice și face în alegerile cu efect veșnic? Se pot face alegeri sentimentale greșite în domeniul spiritual? Ar putea cineva crede că simțământul poate influența alegerea religiei, selecționarea și acceptarea adevărului și chiar respingerea unei doctrine de care e convins că e adevărată? Deși, pare de necrezut că ar fi vreo ființă inteligentă în stare să-și vândă veșnicia pe simțăminte, istoria a înregistrat multe astfel de cazuri, iar noi suntem înconjurați la tot pasul de bărbați și femei care fac alegeri de viață și moarte justificând pur și simplu că așa a simțit că e bine sau așa se simte confortabil.

Să ne folosim pentru a ilustra de câteva exemple practice:

1. Lucifer – o ființă creată de Dumnezeu desăvârșită (Ezech – Isaia), cu o poziție dintre cele mai înalte din univers, a simțit că este destul de inteligent, de deștept și de capabil să ia locul lui Dumnezeu și, să primească el gloria și slava care se cuvenea numai lui Dumnezeu. A pornit război împotriva lui Dumnezeu dar, numai ca să culeagă roadele unei alegeri sentimentale greșite cu destinația iad și pierzare veșnică.
2. Esau – copilul lui Isac și fratele lui Iacob, se întorcea într-o zi acasă obosit și flămând și, face o alegere teribilă bazat pe simțământul foamei și pe sentimentul că și așa nu are ce face cu dreptul de întâi născut dacă el moare de foame și, vinde pe o ciorbă de linte o adevărată comoară spirituală și materială.
3. Iuda – un al personaj Biblic cunoscut ca Iuda Iscarioteanul și ucenicul lui Isus. Stăpânit de simțământul lăcomiei, face o alegere groaznică: aceea de a vinde pe Salvatorul său pe 30 de arginți, liniștindu-și conștiința că acest învățător fanatic care nu știe să

folosească oportunitățile, și așa nu va ajunge nicăieri. Înșelat de sentimentul că știe ce face, în final alege să-și lege o funie de gât și să moară spânzurat. Nu-i așa că experiența acestor persoane ar fi trebuit să fie o lecție bine învățată de generațiile ce au urmat? Din nefericire, practic nu se întâmplă așa.

Suntem înconjurați de diferite categorii de oameni care se pare că sunt bine intenționați și știu ce fac, dar când trebuie să răspundă la întrebări foarte simple cum ar fi:

a,- De ce mergi la Biserica aceasta? Răspund foarte ușor: Pentru că mă simt bine acolo, pentru că toți sunt prietenoși, preotul sau pastorul nu se ia de viața ta, pentru că familia merge acolo și e bine și frumos să fii cu toții, pentru că acolo se predă Evanghelia și nu doctrina sau Legea, pentru că se cântă frumos, pentru că au programe atractive, poți să mănânci ce vrei, să bei ce vrei, să te îmbraci cum vrei, să te distrezi cum vrei, oamenii nu sunt fanatici, bigoți, își vede fiecare de treaba lui și mai presus de toate, e bine să aparții unei biserici, nu contează care este. Ați observat ce au la bază aceste răspunsuri? Simțăminte, sentimente, starea emoțională. Sunt aceste răspunsuri bune? În mare parte Da, pentru că nu e greșit să mergi unde se predică Evanghelia, oamenii sunt prietenoși, etc. Dar sunt aceste răspunsuri corecte? Cu regret putem spune NU. De ce? Pentru că scopul de a alege biserica, nu este satisfacerea sentimentelor, confortul, împlinirea emoțională, deși și aceste sectoare beneficiază, ci, noi alegem Biserica la care să mergem, pe aceea unde se predică adevărul, unde îl putem întâlni pe Dumnezeu, unde ne putem desăvârși caracterul.

Am auzit adesea glasuri care zic: Da ce, pe noi ne învață preotul sau pastorul să mințim, să furăm? Ce, nu ne citește tot din Biblie? Răspunsul poate fi relativ bun dacă, atunci când se citește din Biblie nu se alege tendențios numai acele părți care se potrivesc cu sentimentele și simțămintele ascultătorilor, dacă nu am fi furați de adevărurile esențiale despre care nu se vorbește niciodată sau, nu am fi înșelați cu speranțe

false culese din tradiții și învățăturile părinților bisericești.

Pentru cercetătorul sincer și căutătorul serios, adevărul prezentat trebuie să fie clar și complet, să trezească conștiința nu să o liniștească, să aducă mai multă lumină nu să îngroașe întunerecul, să-i ofere o speranță reală nu o așteptare falsă. Când este în joc viața, și nu aceasta, temporară, când în față ne așteapta cerul sau iadul, nu cred că ar fi cineva cu inteligență și judecată sănătoasă, care și-ar permite riscul să facă o alegere care să satisfacă doar emoțiile, simțămintele și sentimentele.

De ce totuși, sunt atât de mulți oameni, care nu știu să deosebească stânga de dreapta în materie de religie? De ce suntem înconjurați de oameni de toate categoriile și vârstele, atât de dezinteresate de soarta lor veșnică? Unde sunt pastorii sufletești ai acestor ființe neajutorate. Și dacă fiecare, personal, este arbitrul propriei sale soarte, dacă mântuirea sau pieirea este individuală, de ce se mai găsesc persoane care se lasă așa de ușor înșelate de cei ce fac negustorie cu sufletele lor sau în cel mai bun caz nu le pasă de oile turmei lor după ce le ia lâna și grăsimea? De ce ultimul cântec de pe vaporul Titanic ”Tot mai aproape de Tine Doamne” să se cânte în timp ce vaporul se scufunda. De ce droguri și în lumea spirituală care dă o senzație de bine, de liniște și siguranță, când de fapt realitatea este alta? Cine mai poate conta pe alegerile emoționale și sentimentale care nu oferă decât o euforie falsă care pierе înainte să se nască lăsând în urmă o lume ce-și trage ultimul dangăt din clopotul morții.

Și dacă fiecare persoană ar suferi consecințele alegerilor sale, tot ar fi destul de scump plătit dar, de cele mai multe ori rezultatele alegerilor individului se răsfâng asupra familiei, prietenilor, rudelor și a altora care sunt nevinovați, dar victime.

Ah, alegerea! Prețioasa dar teribila alegere!

Să ilustrăm printr-o întâmplare petrecută undeva, la granița cu Elveția, ceva timp în urmă, pe care probabil a-ți auzit-o, dar care este

foarte subiectivă în contextul abordat:

Un tată avea serviciul de supraveghetor la un pod de cale ferată. S-a gândit într-o zi, că ar fi bine să ia cu el pe băiețelul de cinci ani, să se bucurie și el de natură, și de libertatea ce oferea împrejurimile locului unde lucra. Podul pe care îl supraveghea, era un pod mobil care se ridica atunci când treceau vapoarele. Totul era în ordine: tatăl la datorie, copilul se juca voios, vremea frumoasă, păsărelele cântau. Un timp și un loc de dorit. Pe apă se apropia de pod un vapor care intenționa să treacă. Supraveghetorul își îndeplinește bine slujba, ridică podul și vaporul trece. Totul intră în normal. Tatăl ocupat cu diferite treburi pe lângă cabina de control în timp ce băiețelul plin de curiozitate și inocență era peste tot. Totul a ieșit însă din rutină, atunci când s-a auzit șueratul unui tren care se apropia de pod în mare viteză. Ca trezit din vis, supraveghetorul, tatăl copilului, își aduce aminte că trebuie să facă ceva foarte important: - să lase podul pe poziția gata pentru trenul ce venea. Aleargă la cabina de control și începe operațiunea când, își aduce aminte de copil! Unde este copilul? Îl caută disperat și, spre groaza lui, copilul se juca chiar acolo unde podul trebuia să coboare. Oprește coborârea. Striga, dar era prea departe să fie auzit. Fuge spre copil cu răsuflarea tăiată, dar vede cum trenul expres cu 400 pasageri se apropia grăbit de pod. Datoria, principiul, îi cerea să asigure o călătorie fără pericol pentru pasagerii trenului ce urma să treacă pe pod. Sentimentul de părinte îl soma să-și salveze copilul orice s-ar întâmpla cu cei din jur. Ce alegere ați fi făcut dacă ați fi fost în locul lui? În final a ales. Principiul a biruit. A lăsat podul și pasagerii au trecut în siguranță, veseli, făcându-i cu mâna în timp ce trenul alerga spre destinație. Alegerea....! Teribila alegere! Dar, în urmă a rămas un copil mort, strivit între fiarele nemiloase ale podului și un tată distrus de durere.

Ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi făcut această alegere? Trenul ar fi căzut în prăpastie și, 400 de pasageri printre care mulți copii ar

fi murit. Sute de familii ar fi murit sau ar fi fost lipsiti de cei dragi. Și consecințele?

Ne îngrozim în fața unei întâmplari ca aceasta, dar să ne ocupăm de cea mai decisivă alegere care a fost luată vreodată în Univers, alegere care a hotărât soarta ta și a mea pentru veșnicie.

Când omul a căzut în păcat, moartea era destinul lui. Dumnezeu, în numele sentimentului dreptății putea zice: ”Să moară... el a făcut-o, el să plătească. L-am creat desăvârșit, L-am pus într-o grădină frumoasă, am vorbit cu el, L-am avertizat, acum culege roadele alegerii libere. Lasă-l în pace!”. Dar, pentru că temelia guvernării lui Dumnezeu are la bază principiul și nu sentimentul, Isus Hristos a ales să fie salvatorul, să plătească prețul păcatului și să ofere omului șansa de a trăi veșnic fericit.

Ce s-ar fi întâmplat dacă atunci, când ucenicii l-au părăsit și l-au trădat, când preoții și fariseii, conducătorii religioși ai vremii, l-au judecat și condamnat la moarte, când poporul pe care îl hrănise și îl vindecase striga “Răstignește-l, la moarte cu El”, atunci Isus ar fi lăsat sentimentul să influențeze alegerea Sa?

S-ar fi dat jos de pe cruce, S-ar fi întors în cer pe tronul Său, iar noi morți pentru veșnicie. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru că ne oferă un model de alegere desăvârșit. Acum e rândul tău și datoria ta, să urmezi exemplul lăsând ca sentimentele și simțămintele să fie subordonate principiilor în domeniul alegerii. Destul de când culegem roadele nefericite și dureroase ale alegerii sentimentale. Prea scump prețul plătit pentru gusturi, poftă și plăceri. Prea mult am lăsat ca părerile celor din jur să influențeze alegerile noastre.

A sosit momentul să trăim, să alegem și să acționăm în lumina reflectoarelor realității vieții. **DUMNEZEU SĂ AJUTE!**

CAPITOLUL 3 - ALEGERI BUNE

Nu toți oamenii sunt răi, mai sunt și oameni buni.

Nu întotdeauna oamenii fac alegeri rele (greșite), mai fac și alegeri bune.

Cum și de unde să știm care sunt alegeri bune și care sunt rele? Cred că în primul rând trebuie să fim informați, educați, instruiți. Se naște cineva informat, educat sau instruit? Nu se obțin acestea printr-un studiu atent și cu perseverență? Cum să aleg o educație bună, o informație și o instruire bună? Pot să merg la orice școală și să obțin și o educație bună? Pot să merg la orice doctor și să iau orice medicament și să am și garanția că mă fac sănătos? Pot să mănânc și să beau oricât și orice și să am și o digestie bună? Pot să alimentez mașina cu orice combustibil și să fiu și sigur că motorul merge bine? Pot să aleg orice doctrină, religie sau denomi-națiune religioasă și să ajung și în cer?

Dacă răspunsul la toate aceste întrebări este “NU”, atunci a face o alegere bună, este o problemă foarte serioasă, de bine sau rău, de fericire sau întristare, de viață sau de moarte.

Să încercăm să descoperim mai detaliat secretul alegerilor bune.

Din experiență se poate spune că alegerile bune nu întotdeauna sunt urmate de fericire, belșug, viață ușoară, aprecieri sau recompense plăcute.

În primul rând, alegerile bune se bazează pe adevăr. Cu cât deții mai multă cunoștință adevărată despre o persoană, un medicament, o școală, o religie, o doctrină, cu atât poți face o alegere mai bună.

Să folosim câteva exemple:

Dacă proprietarul unei firme, are nevoie de un manager sau un muncitor calificat, cere la interviu toate documentele care să demonstreze abilitățile pretinse de cel ce vrea să se angajeze. Mai are nevoie de referințe de la alte locuri de muncă pe unde a lucrat și referințe de caracter de la persoane care îl cunosc și, dacă toate acestea

îndeplinesc suficient condițiile cerute de angajator, atunci solicitantul primește locul de muncă pentru care a aplicat dar numai temporar, pentru trei sau șase luni, până demonstrează practic, că ceea ce au susținut hârtiile este adevărat și, abia atunci este ales permanent și angajatorul a făcut o alegere bună.

Dacă cineva este bolnav și află că un prieten, o rudă sau o anumită persoană, care a fost bolnav s-a vindecat, luând un anumit medicament, ar fi recomandat să afle cât mai repede numele acelui medicament și de unde l-a obținut și, să îl ia crezând că a făcut o alegere bună. Nu ar trebui mai întâi să facă o analiză, să consulte un doctor, să știe adevărul probat despre acel medicament la diagnosticul lui și apoi să aleagă să folosească acel medicament?

Dacă vrei să cumperi o mașină nu-i așa că trebuie să cunoști cine a produs-o, performanțele, deficiențele și numai atunci poți alege o mașină de care ai nevoie?

Dacă cineva caută un partener de viață (soț, soție), alege orice persoană care este frumoasă și e singur (ă) și care vrea să se căsătorească?

Este numai logic și normal, să știe adevărul despre acea persoană pentru a face o alegere bună.

Așadar, secretul alegerilor bune în orice domeniu în viața de toate zilele este cunoașterea personală și cât de bine posibil a adevărului specific fiecărei circumstanțe.

Dacă acesta este un adevăr demonstrat care aduce succes și staisfacție deși limitat de timp și sferă de acțiune, ce a-ți zice dacă s-ar aplica aceiași metodă în alegerile cu efect veșnic, care hotărăsc destinul spre viață sau spre moarte?

Să luăm în studiu viața cu nevoile indivizilor. Nu toți sunt sănătoși, nu toți sunt bolnavi, nu toți au aceeași educație, unii sunt săraci, alții bogați, unii știu multe, alții puține sau nimic dar, toți au o doctrină fie ea creștină, păgână, hindusă, musulmană, budistă, ateistă, satanistă. Nu există persoană neutră în lumea spirituală. Toți

trebuie și fac o alegere în domeniul spiritual. A aparține unei doctrine, este indispensabil de voința omului. Dacă nu ești credincios, ești necredincios, ceva tot ești. Pretenția că faci ce vrei, nu-i adevărat în lumea spirituală. Orică individ aparține unei categorii datorită unei alegeri personale făcută într-un anumit moment în viață.

Pentru a fi sigur că faci sau ai făcut o alegere bună în domeniul spiritual, trebuie să răspunzi la câteva întrebări de verificare. În primul rând, trebuie să vrei ceva și să știi ce vrei. Statisticile spun că, marea majoritate nu știu de ce au ales o doctrină sau alta, o religie sau alta, o organizație sau un grup. De cele mai multe ori se folosește (practica) alternativă populară: Așa crede și acolo merge familia, prietenii, rudele, asta e cultura în care m-am născut. E bine să aparții unei denominațiuni, pentru că mă simt bine acolo, se cântă frumos, se vorbește frumos, oamenii și programele sunt atractive, se ajută unii pe alții, te învață lucruri bune.

Dacă asta vrei și asta cauți, asta găsești numai că, posibilitatea de a face o alegere bună este redusă la minim și riscul de a alege un drum greșit este foarte mare.

Să ilustrăm aceasta practic: Când cineva este bolnav și vrea să trăiască își permite riscul să folosească un medicament sau tratament pe care l-a folosit bunica sau să meargă la spitalul la care merg părinții sau rudele, ar consulta orice doctor numai pentru că acesta e amabil, vorbește frumos și are un cabinet frumos?

Nu-i așa că e normal și logic să caute cu disperare acel spital, doctor și medicament care să îi ofere garanția vindecării și a vieții?

Nu-i așa că, interesul pentru viață are prioritate față de oricare alte considerente, mai ales că fiecare este arbitru propriei sale soarte, atât fizic cât și spiritual?

Luată în serios această atitudine, atunci alegerea în domeniul spiritual are valoare cât viața.

Alegerile celor din jur și viața lor practică nu va fi un standard

general pentru oricine. A merge la o anumită biserică, a accepta o anumită doctrină sau a aparține unei anumite denominațiuni, nu va fi o altă opțiune ci, o problemă de viață și de moarte. Biblia spune că este o singura cale care duce la viață: calea îngustă și poarta strâmtă (Matei 7;13-14). Alegerea credinței de gloată nu a fost niciodată o alegere bună. “Nu orsicine Îmi zice Doamne, Doamne va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” – zicea Isus (Mat.7,21).

Pentru deținuții din penitenciare care vor să beneficieze de liberare condiționată, trebuie în fiecare zi de detenție să se comporte după regulile și standardele penitenciarului. Pentru o persoană bolnavă care vrea să se facă sănătoasă, trebuie să urmeze cu strictețe un tratament și să adopte un stil de viață în conformitate cu regulile prescrise. Tot așa oricine vrea să fie eliberat din păcat, să fie vindecat și să trăiască liber și sănătos, are datoria supremă de a alege să cunoască și să facă ce zice Dumnezeu. Este o părere falsă că toate drumurile duc la cer.... indiferent ce crezi sau practici. Deși este adevărat că Dumnezeu îi iubește pe oameni așa cum sunt, este tot atât de adevărat că Isus Hristos a murit ca să salveze pe oameni din păcat nu în păcat. Iertarea oferă fiecăruia eliberarea de sub condamnarea la moarte, dar și șansa și obligația de a trăi o viață curată, decentă, sfântă. Întreg cerul este în acțiune și dorește să salveze oamenii de pe planeta Pământ. Esti păcătos, simți povara vinovației? Jertfa de pe cruce îți garantează grațierea, pace și viață. Te simți neputincios în a face alegeri bune și a le pune în practică? Duhul Sfânt este la dispoziția ta pentru a te călăuzi și a te susține cu putere și curaj în fiecare moment din viața ta.

Îți este frică, te crezi vulnerabil și fără apărare? Nu uita că Dumnezeu mai degrabă goleşte tot cerul de îngeri decât să lase pe cel mai slab și neajutorat dintre copiii Săi, să fie doborât de vrăjmașul.

Tot ce nu face și nu poate să facă Dumnezeu este să forțeze voința omului. A alege să predai voința ta lui Dumnezeu este o alegere bună,

dar liberă pentru că vrei tu așa, ca raspuns la ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine prin Isus Hristos.

În al doilea rând, după ce știi ce vrei, ai găsit ce cauți și ai ales ce ai găsit fiind sigur că e o alegere bună bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu nu pe tradițiile bisericesti sau credinței populare, acum este o datorie de onoare să intri în acțiune imediat. Orice amânare este urmată de un risc. Astăzi este momentul cel mai potrivit pentru a acționa. Ziua de mâine nu ne aparține chiar dacă mai suntem în viață.

Iadul va fi plin de persoane cu intenții bune dar care nu le-au pus în practică niciodată. După cum într-o boală acută orice clipă pierdută poate fi fatală, tot așa în lupta pentru viața veșnică orice întârziere poate fi plătită cu viața.

Întâmplarea de pe vaporul englez, ce naviga spre America și care a naufragiat, poate ilustra un pic ce înseamnă clipe de întârziere. Când căpitanul a anunțat că toată lumea să se îmbarce în bărcile de salvare ca să-și scape viața, un bogat și-a permis riscul să întârzie câteva momente în cabina sa pentru a-și lua câteva lucruri și ceva bijuterii, probabil și banii, și apoi a alergat spre punte să se suie în barca de salvare. Până aici, totul bine, numai că, ultima barcă de salvare fusese lansată la apă și se depărta acum de vaporul ce urma să se scufunde în fiecare moment. Strigătele disperate, ofertele făcute nu au schimbat cu nimic situația jalnică în care se afla omul cuprins de panică ce privea cu groază cum vaporul era înghițit de apele oceanului și împreună cu el și nenorocitul pasager.

Tot așa s-a întâmplat și cu marea majoritate a locuitorilor pământului când a venit potopul pe vremea lui Noe. Mulți, probabil toți, ar fi vrut să intre în corabie după ce a început ploaia dar, s-a dovedit că după ce s-a închis ușa a fost pentru totdeauna prea târziu.

În al treilea rând, să nu se aștepte cineva ca atunci când face alegeri bune după voia lui Dumnezeu, toate drumurile să se netezească, ușile să se deschidă, succes, viață frumoasă, aplauze și daruri să fie

partea celui credincios. Desi, așa ar fi trebuit să se întâmple celor corecți, cinstiți, serioși și sfinți, totuși aceste răsplătiri sunt rezervate de Dumnezeu pentru un alt loc și un alt timp. Într-o lume contaminată de păcat, totul este fără gust și blestemat. La o persoană bolnavă, în fază terminală, mâncarea cea mai bună nu are nici-un gust, haina cea mai frumoasă nu are nici o atracție. La ce bun pentru cineva să locuiască într-o casă frumoasă și să conducă o mașină luxoasă dacă e numai ceartă, supărări, stres și mănâncă cu lacrimi pe obraz! Dumnezeu este interesat în salvarea și recuperarea oamenilor din păcat și atunci când aceștia aparțin familiei Sale, păcatul va fi eradicat, Satana și îngerii lui distruși pentru veșnicie și un cer nou și un pământ nou însoțit de o fericire veșnică, va fi partea tuturor celor ce au făcut alegeri bune după voia Sa. Sunt mulți care privesc alegerile bune ca pe o monedă ce vor să o folosească la piață: Doamne, eu am ales așa și așa, ajut pe săraci, merg la biserică, nu fur, nu mint, nu înșel, etc, acum e rândul Tău să mă binecuvintezi, să-mi dai sănătate, succes, protecție și tot ce am nevoie și, atunci când nu se întâmplă după așteptări se descurajează, murmură și uneori întoarce spatele alegerilor făcute și chiar lui Dumnezeu.

Este o mare primejdie pentru toți acei care subordonează planurile și înțelepciunea lui Dumnezeu, așteptărilor lor. Trăim într-o lume în care se promovează și se practică improvizațiile, înlocuitori, unde minciuna e la ea acasă iar adevărul e tratat cu suspiciune, de aceea numai cei serioși și determinați vor rămâne loiali lui Dumnezeu coste oricât ar costa. Și tu poți fi unul dintre aceștia.

În al patrulea rând, nu uita că beneficiarul alegerilor bune, ești tu mai întâi și pe urmă și alții. De exemplu: Dacă alegi să respecti legile țării în care trăiești, tu ești cel care beneficiezi de libertate, nu plătești amenzi, nu trăiești cu frică, dormi liniștit, etc. Dacă alegi să nu consumi alcool, tu ai un creier lucid tot timpul, o inimă sănătoasă, un ficat în stare de funcționare, o familie fericită, o relație socială bună și o reputație demnă de o ființă umană.

Dacă alegi să trăiești o viață după voia lui Dumnezeu, tu vei moșteni viața veșnică pe noul pământ împreună cu toți care îl iubesc pe Dumnezeu.

Daniel și Iosif, au ales să facă voia lui Dumnezeu în ciuda circumstanțelor în care se aflau (sclavi) și au beneficiat de eliberare și poziția de prim-miniștri în țara în care au fost duși robi. Poate că ați auzit de acel băiat sărac care a mers să îngrijească de vacile unui fermier, pentru a-și putea întreține existența, și într-o iarnă cu un ger neobișnuit de mare, deși slujba nu-i cerea și fermierul nu se aștepta, a ales să stea în grajd lângă vacile stăpânului și să curețe gheața ce se forma la nasul vacilor și care punea în pericol viața vacilor care altfel ar fi murit sufocate. Dimineața, s-a aflat că singurele vaci care au supraviețuit temperaturilor foarte scăzute din regiunea aceea, au fost cele de care îngrijise acest băiat. Ca drept recompensă, fermierul s-a oferit să sponsorizeze pe acest copil sărac să meargă la școală pentru a obține o educație. Băiatul merge la școală, învață sârguincios, în vacanțe se întoarce la slujba lui umilă de îngrijitor de animale, iar când termină școala și obține o diplomă, ocupă o poziție de conducere în statul în care era și nu după mult timp este ales președintele Americii.

Aceste exemple și multe altele de genul acesta ne asigură că se merită și este răsplătită din plin o alegere bună chiar aici în lumea fizică în care ne desfășurăm activitatea. Cu cât mai mult vor fi răsplățiți toți aceia, care au ales pe Dumnezeu de Tată, pe Isus de frate și cerul ca destinație în călătoria vieții lor. Nu președinți sau regi pe tronul Americii sau Angliei ci prinți ai Suveranului Universului unde stăpânirea e fără limită de timp și spațiu. Această ofertă îți stă la dispoziție chiar acum. Fă alegerea cea bună de a accepta fără întârziere incredibilul dar. Alegerea, prețioasa dar și teribila alegere!

CAPITOLUL 4 - ALEGERI RELE

De ce fac oamenii alegeri rele? Sunt ei conștienți de consecințele alegerilor lor? Cum pot fi evitate alegerile rele? Pot fi alegerile rele o lecție de viață? Când poate fi o alegere rea taxată ca o acțiune voită deși cel în cauză se pare că nu este conștient de ceea ce face?

Din viața de toate zilele aflăm că sunt persoane care fac alegeri rele crezând că fac alegeri bune, oameni care fac alegeri rele în momente de furie, de supărare, de nepăsare, de mândrie și chiar dintre aceia care fac alegeri rele pentru că așa vor ei fiind bine informați de rezultate.

Să ne ocupăm pe rând de fiecare categorie de alegători, cu dorința de a demonstra că există speranța de a schimba statutul pentru oricine și oricând.

Pentru ilustrație, să ne folosim de câteva personaje biblice:

Eva, cunoscută și sub numele de mama tuturor, prima femeie, iubita lui Adam, face teribila alegere de a mânca din pomul oprit. A știut direct din gura lui Dumnezeu că nu trebuie să mănânce și totuși, întinde mâna, ia fructul, mănâncă și, ca și când ar fi făcut un lucru bun a dat și lui Adam să mănânce și el. Așa deci, Eva a făcut conștient o alegere rea dar a crezut că se merită riscul deoarece va fi ca Dumnezeu cunoscând binele și răul. Ați întâlnit și dumneavoastră oameni din această categorie? Câți și astăzi aleg să fumeze fiind bine informați de consecințe, (cancer pulmonar, atac de inimă, etc) crezând că se aleg cu un lucru bun – calmarea nervilor, alinarea durerilor de cap, de dinți, ușurarea muncii prin a lua pauze pentru fumat, socializări în anturajul dorit și chiar, coboară prețul până acolo că se mulțumesc și numai cu plăcerea de a fuma.

Nu puțini sunt cei ce consumă alcool asumându-și riscul să facă accidente, să-și piardă familia, să piardă serviciul, să facă tumori pe creier, să moară de inimă, în numele beneficiului de a uita de supărare,

de a se încălzi când e frig afară și probabil de a fi mai puternic și mai curajos (părerea falsă a omului beat).

Dar ce parere aveti de cei ce isi pierd sanatatea prin a manca ce nu trebuie, isi pierd libertatea prin a-si insusi ce nu este al lor, raman fara prieteni prin barfa si egoism, folosind ca moneda de schimb argumentul ruginit “asa am crezut eu ca e bine sa fac”.

Dar, deși acestea sunt exemple demne de condamnat de cei cu logică și gândire sănătoasă, totuși, prețul cel mai scump îl plătesc cei din categoria acelor care aleg o doctrină, o religie, o biserică, o credință, folosind aceleași criterii de alegere.

Să folosim ca exemplu o persoană contemporană dintr-o țară civilizată. Știe să citească, are acces la informații de toate categoriile, la librărie, pe internet, la raftul cu cărți din biblioteca personală. Are Biblia care este singurul ghid în materie de religie în mână sau poate să o aibă oricând și în orice loc. Ar putea exista vreun motiv pentru o astfel de persoană să facă o alegere greșită? Nu. Pentru că tot ce trebuia să știe, putea să știe. Dacă nu știe, de ce nu vrea să știe când e viața lui în joc, și dacă știe de ce totuși milioane de oameni aleg o cale greșită ignorând informațiile ce le au, riscând să piardă un cer și să aibă parte de un iad?

Statisticile spun că, marea majoritate fac alegerile bazate pe credința populară: că știe popa ce spune și ce face, că doar stă toată ziua cu Biblia în mână și nu e frumos să nu faci ce zice preotul, lasă că știu părinții și bătrânii noștri, că nu degeaba au îmbătrânit la biserică, că Dumnezeu e bun și ne iartă că doar suntem copiii Lui, că dacă toată lumea face așa, nu se poate ca majoritatea să fie greșită, sau eu iubesc pe Dumnezeu și asta e cel mai important. Deși aceste argumente ar putea fi folosite ca scuză pentru alegerile greșite, poate crede cineva că se poate justifica înaintea lui Dumnezeu și să fie salvat numai pentru că a crezut că toate drumurile duc la cer, că acolo se citește din Biblie, că popa ne învață de bine, că suntem împreună cu familia și prietenii, etc ?...

Nu a fost Eva în grădina Edenului? De ce a fost dată afară și apoi a și murit? Nu a fost Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu, de ce nu a putut justifica alegerile greșite ale oamenilor și a trebuit să moară pentru ele? Răspunsul nu este decât unul singur: Alegerile greșite nu pot fi justificate, iar alegătorul este responsabil în raport cu posibilitățile de informație ce le poate avea.

Există o categorie de oameni care fac alegeri greșite în momente de criză emoțională sau pur și simplu de dragul soțiilor, soților, părinților, copiilor, de dragul pacii, al libertății, al împreunei simțiri. De exemplu: Adam, când a luat de la Eva fructul și a mâncat, a știut ce face sau nu a știut? A știut că face o alegere greșită și că va muri, dar a făcut-o. Când s-a uitat în ochii Evei și a văzut cât e de frumoasă și de deosebită de toate ființele din jur și când s-a gândit că rămâne fără ea, a pierdut din vedere că o primise în dar și și-a zis: Vreau să mor împreună cu ea. Criza emoțională și iubirea pentru frumoasa Eva a fost mai puternică decât dragostea de Creatorul lui. Dacă ar fi stat o clipă și s-ar fi gândit că Eva a fost creată de Dumnezeu care putea oricând să facă alta ca ea foarte ușor, dacă ar fi meditat măcar la faptul că viața și fericirea lui aparține Aceluia căruia el nu-I asculta porunca, poate ar fi făcut altă alegere. Din nefericire, Adam nu a rămas un caz unic. Câți Adami și astăzi nu mănâncă din pomul oprit al adulterului de dragul Evelor frumoase din jur. Câți Adami și Eve întrerup legătura cu Dumnezeu de dragul păcii, al libertății și al împreunei simțiri. Câți așa ziși creștini astăzi, se complac într-o viață de compromis cu aceia care calcă porunca Creatorului numai ca să le facă pe plac, conștiinți fiind ca făcând o așa alegere riscă să piardă fericirea și viața veșnică câștigată pentru ei pe crucea Golgotei, cu prețul vieții lui Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu. Nu vă uitați prea departe să găsiți astfel de oameni. Ei se găsesc în Biserica voastră, în familia voastră, în persoana voastră.

Părinții, copiii, soții, soțiile, prietenii, membrii bisericii, preotul, pastorul, colegii și toți din jur trebuie să știe că alegerile rele nu

au scuză, că Dumnezeu are dreptul absolut asupra alegerilor fiilor oamenilor și, că dacă Adam și Eva au pierdut Paradisul, atunci când au ales contrar voinței și poruncii lui Dumnezeu; nu există nici o șansă să se facă excepție de la regulă pentru oricine ar crede altfel.

Și experiența lui Samson – un alt personaj Biblic, este demnă de observat în contextul alegerilor greșite. Oare nu au primit părinții lui instrucțiuni speciale, cu privire la viața și misiunea lui? Nu a crescut el sub îndrumarea voinței lui Dumnezeu? Nu a fost el umplut cu puteri supranaturale pentru misiunea la care era chemat? Da. Și el a fost pe deplin conștient de toate acestea și totul a mers bine până a trebuit să facă o alegere... una ușoară, nu prea complicată. Câte fete frumoase nu erau în Israel și care nu ar fi vrut să fie soția lui Samson, puternicul judecător al țării. Dar... frumusețea înșelătoare a filistenei (nu că era mai frumoasă ca evreicele) a atins punctul sensibil al plăcerii senzuale al tânărului evreu care, inconștient de pericolul emoțional face o alegere greșită folosind ca argument “Ia-mi-o, că-mi place”.

O., dacă ar fi ascultat de părinții lui ! Dacă ar fi luat seama la instrucțiunile date de îngerul care a anunțat nașterea sa, sau dacă măcar nu ar fi ignorat învățăturile date de Moise cu privire la căsătorie ! Viitorul lui ar fi fost glorios, misiunea lui de izbăvire a lui Israel ar fi fost dusă cu succes la îndeplinire, iar viața lui nu s-ar fi sfârșit într-un templu pagân, murind cu ochii scoși. Alegerea, prețioasă dar și teribilă alegere!

Dacă libertatea de alegere ne aparține prin creațiune, experiența înaintașilor noștri, ne spun că nu putem alege orice și oricum fără să culegem roadele alegerilor noastre.

Se povestește despre o familie bogată, care a vrut să construiască o casă mare, frumoasă și foarte bună. Au aflat că există în localitatea lor un tânăr constructor de curând căsătorit care ar putea să realizeze proiectul. L-au chemat, au făcut un plan împreună și i-au oferit suficienți bani pentru lucrarea lor. Constructorul s-a apucat de lucru

cu un plan în mintea sa: Am să construiesc casa la cererea lor și să îmi rămână și mulți bani. Când a turnat temelia și-a zis: Cine știe dacă pun mai puțin ciment și fier beton? Când a cumpărat lemnul a zis: Cine știe dacă e mai ieftin și de calitate mai slabă? Și așa va fi acoperit și n-o să se vadă niciodată. Când a zugrăvit s-a gândit: Să fie frumos și curat și nu neapărat vopsea scumpă și foarte bună, că oricum peste câțiva ani trebuie să zugrăvească din nou. Pentru acoperiș a cumpărat țiglă de foarte proastă calitate pentru că se pare că sunt bani cheltuiți degeaba pe ceva ce stă în ploaie și în soare și care se murdărește de praf și fum. Inspirat de astfel de gânduri, tânărul constructor a continuat lucrarea până ce totul a fost gata. A chemat pe proprietari pentru inspecție și pentru a le preda cheile de la noua lor proprietate. Spre surprinderea lui, inspecția s-a terminat repede, deoarece proprietarii au făcut ceva neobișnuit și neașteptat: Au luat cheile și cu o expresie plină de dragoste și amabilitate au spus ceva ce a șocat pe tânărul afacerist: Mulțumim pentru lucrarea aceasta, au zis ei, dar, pentruș că noi deja mai avem și alte proprietăți ne-am gândit că ar fi tocmai potrivită pentru o tânără familie care începe viața și are nevoie de casa aceasta. De aceea, îți dăm cheile înapoi și de astăzi înainte, tu și soția ta veți fi proprietarii acestei frumoase clădiri. O!, dacă s-ar fi despicat pământul să îl înghită de viu! Ce mult îți dorea o casă! Dar nu pe aceasta! Nu putea să se ierte dar nici să schimbe situația. Cei câțiva bani pe care-i economisise nu mai aveau nici o valoare acum. Cu o conștiință încărcată de vina înșelăciunii se uita cu groază cum temelia se crăpa, zugrăveala curgea de pe pereți, prin acoperiș ploua făcând imposibilă locuirea în casa aceea. Culegea din plin roadele unei alegeri greșite care trebuia să le mănânce fără voia lui.

Cred că nu trebuie să te uiți prea departe să găsești astfel de oameni orientați spre ceea ce pot identifica cu cele cinci simțuri ale lor, fără o viziune a ceea ce înseamnă viața cu adevărat de valoare. Sunt mulți care aleg banii, nu mașina care face bani, care aleg mâncarea

ce le place și nu ceea ce le face bine, care aleg biserica și religia unde se simt confortabil și nu aceea care le îndreaptă pașii către cer, care își limitează existența la lumea aceasta și nu la un cer nou și un pământ nou, unde să trăiască veșnic și fericiți. Aș apela acum la toată capacitatea de discernere și inteligență, cu care a fost creată ființa umană pentru a înțelege că de alegerile bune sau rele făcute în viață depinde soarta și destinul fiecăruia. Este o autoînșelare aceea de a crede că poți face ce vrei și cum vrei fără să plătești.

CAPITOLUL 5 - ALEGEREA PRIN CREDINȚĂ

Este parte din natura umană și se practică mult: ”Să nu dai vrabia din mână pe cea de pe gard” pentru că “Ce-i în mână, nu-i minciună”. Este taxat drept nebun acela care acționează contra curentului atunci când imposibilul are ultimul cuvânt. Unul dintre aceștia a fost Palisy, un italian cu sânge rece, fără coloană vertebrală care, a demonstrat practic ce înseamnă să stai la ce știi și crezi cu orice preț. El este inventatorul smalțului pe oalele de pământ care a perseverat în experiențele lui până a reușit. La început, toți erau de acord cu socotelile unui câștig promițător. Ani în șir de cercetare și încercări de a performa smalțul pe oalele de pământ, au stors ultima picătură de energie și au epuizat toate resursele materiale. A muncit din greu, sperând ca într-o zi, va veni și ziua în care să fie răsplătit pentru credința lui în reușita invenției. La început a luat câteva oale de pământ, le-a uns cu un lichid făcut după o formulă pe care o concepute singur și le-a băgat într-un cuptor încins să le coacă pentru a obține smalțul. A avut totuși o surpriză neplăcută atunci când a scos oalele din cuptor. Toate erau crăpate, iar smalțul încă nu apăruse. În ciuda nereușitei, a continuat cu cercetarea și experiența, până a terminat toate lemnele de foc, a ars apoi lemnele de la gard, paturile din casă, șifonierele și dulapurile și în ciuda insistenței soției și a copiilor, Palisy a crezut și a sperat într-un viitor apropiat al reușitei. Însă, când a ajuns să scoată ușile de la casă să încălzească cu ele cuptorul de copt oale, soția l-a declarat nebun, a luat copii și l-a părăsit. Pentru Palisy care era un soț și un tată iubitor, această situație părea aproape insuportabilă. A ajuns aproape la limita de a ceda, a mai încercat odată altă formulă și...când deschide ușa cuptorului nu putea crede ochilor, toate oalele întregi și acoperite cu un smalț uniform și strălucitor. Se grăbește și le vinde la un preț bun pentru că era ceva nemaivăzut, cumpără lemne de foc, dublează numărul, totul merge bine, primește comenzi din ce

în ce mai mari, face bani, cumpără uși la casă, mobilă și paturi, face gardul, se întorc soția și copiii în casă (avea bani acum) dezvoltă una dintre cele mai profitabile afaceri din Italia, băiatul cel mare ajunge directorul companiei, îl caută prietenii, îl recunosc și rudele. Ce frumos s-a terminat aventura Palisy! Aș întreba însă: Acum, când cunoaștem deznodământul final, cine ar fi gata să aleagă să meargă pe drumul pe care a mers Palisy? Cine ar vrea să fie în pielea lui? Am auzit deja de multe ori răspunsul. Când investești un dolar și câștigi doi nu e greu de găsit colaboratori. Când se culeg fructele sunt mulți care te cunosc, care te vizitează, care te laudă și te apreciază, dar când a trebuit să cumperi acel lăstar plătând care costa destul de mult și care cerea timp și energie să fie plantat și îngrijit, ani de zile și asta prin credință deoarece se putea întâmpla orice cu investiția ta, probabil că s-au găsit destui care erau de altă părere sau chiar te-au judecat.

Când eram copil, am avut un vecin care cumpărase o proprietate peste stradă de locuința noastră. Era preotul bisericii ortodoxe. A muncit și a cheltuit mult să renoveze casa și să aranjeze grădina. Vecinii, credincioșii satului și chiar prietenii l-au judecat când au văzut că plantează o mulțime de caiși, pruni, meri, peri, viță de vie, etc. zicând: Ce cheltuială aiurea, ce risipă de bani, mai trăiește el să mai mănânce fructe din acești pomi (avea în jur de 60 de ani). Dar, acest om înțelept, a ignorat vorbele celor din jur și a acționat prin credință că într-o zi cineva tot va mânca din acești pomi. Ce credeți? A trăit să vadă rodul alegerii prin credință. A mâncat din belșug fructe, a dat și vecinilor lui și chiar a vândut cantități mari în timp ce alții care puteau face la fel, se uitau cu jind peste gard.

O experiență similară s-a petrecut chiar în familia noastră. Eu și fratele meu, am hotărât să cumpărăm o mașină. Credeam noi că e o investiție bună, cu perspectivă. Am căutat, până am găsit un ARO (de mâna a doua). Imediat ce l-am cumpărat, am primit o invitație de la tata să-i facem o vizită. Fără prea multă introducere, ne-a sfătuit

insistând să vindem mașina cât putem de repede pentru că s-ar putea să vină rușii în țară și să ne ia mașina și poate și pe noi. Eram convinși că tata ne iubește și ne vrea binele însă, noi știam că unele alegeri în viață trebuie făcute prin credință deși se părea că ne asumăm un risc.

Am mers înainte; rușii nu au mai venit, iar noi am mai schimbat câteva mașini de atunci. Și tata a beneficiat de multe servicii ale mașinilor ce le-am avut. Deciziile, sau alegerile făcute prin credință sunt taxate adesea ca fiind alegeri premature, pripite și riscante, de către aceia care folosesc logica ca argument.

Raționamentul și calculele matematice, de cele mai multe ori se opresc, la bariera lipsei de viziune, a opiniei generale sau pur și simplu a necredinței. Realitatea vieții de fiecare zi, demonstrează totuși că, noi, acești atenți și precauți cum credem că suntem, acționăm prin credință, ori de câte ori avem nevoie, fiind convinși că trebuie așa pentru că altfel nu se poate chiar atunci când ne asumăm riscuri mari. Spre exemplu: Când te sui în avion, în tren, în autobuz, nu-i așa că o faci prin credința că mecanicii care au construit și întrețin aceste mijloace de transport și cei ce le conduc, sunt oameni calificați, competenți și serioși și, ne va duce la destinație? Deși, nu putem elimina riscurile, ne folosim de serviciile lor.

2.- Când pui sămânța în pământ, știi că va răsări? Nu. Crezi că va răsări? Da. Alegi să semeni încredințat că Acela care a creat-o, a pus în sămânță germele care o va face să răsară. Numai așa, prin credință în Creator au ființele de pe pământ ce mănca zilnic pentru a trăi. După cum vedem și simțim, existența și întreținerea vieții pe planeta pământ se datorează alegerilor prin credință. Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă în industrie, în afaceri, în agricultură, s-ar acționa bazat pe cele cinci simțuri sau pe păreri personale sau pe ce face toată lumea sau pe ce ne place! Ar fi haos, dezordine, anarhie, foamete, sărăcie, dezastru ecologic și economic. Și acum, dacă lumea fizică este atât de dependentă de alegerea prin credință, de ce ne-am încumeta

să credem că în lumea spirituală poate fi altfel? Se folosește așa de mult expresia: ”Cine știe ce-o mai fi? Cine știe unde-i adevărul? Sau “Aici e raiul, aici e iadul”. Fac ce face popa, că n-oi fi eu mai deștept ca el. Când vor muri toți, mor și eu că, doar nu sunt o excepție. Vom trăi și vom vedea. Dumnezeu, ne iubește oricum”! Ceea ce știm, e că aceste expresii sunt populare, dar nu și adevărate. Exemplul Domnului Hristos arată că viața veșnică este o certitudine. A venit să aducă planul de salvare la îndeplinire numai prin credință. Dacă ar fi așteptat până toată lumea îl recunoaște ca Dumnezeu, dacă s-ar fi uitat după cei ce-L așteptau și Îl căutau, omenirea ar fi fost fără speranță, iar noi pierduți pentru veșnicie. Urmăriți-L pe Isus când a trăit aici pe pământ: De la naștere, lumea nu i-a oferit nimic. S-a născut într-un grajd, a crescut în umilință și sărăcie, disprețuit și batjocorit de conducătorii religioși, de popor și chiar de familia Sa. Ucenicii Lui îl urmau certându-se pe poziții și funcții, mulțimea vroia pâinea și peștele, nu și sfaturile și învățăturile Sale și, El știa foarte bine lucrul acesta. Din tot ce se întâmpla cu El și pe lângă El, nu era nimic care să-i dea vre-o speranță în reușita planului pentru care venise. Dacă ar fi acționat influențat de preoți, farisei, cărturari, gloată sau familia Sa, nu ar fi întârziat nici o clipă pe planeta acesta răzvrătită, ci s-ar fi întors la Tatăl Său, pe tronul Universului, iar tu și eu, lăsați să plătim cu moartea pentru alegerea noastră.

Mulumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că a ales prin credință să ne iubească până la capăt, murind pe cruce, privind spre momentul când va vedea pe marea de cristal, în fața tronului Său, milioane de bărbați și femei, pe tine și pe mine, îmbrăcați în haine albe, aducând slava Aceluia care are puterea în cer și pe pământ pentru veșnicie.

Poate că zicem că: Isus a fost Dumnezeu, a avut o misiune, a acționat după un program și, când a ajuns la capătul drumului S-a înălțat la cer cu misiunea îndeplinită.

Să ne gândim la Moise care a fost om, care s-a născut într-o

familie de sclavi evrei în Egipt, condamnat la moarte înainte să se nască, și chiar după ce s-a născut, fără nici o speranță. Dacă avea șansa să trăiască, nu avea altă soartă decât sclav, făcând cărămizi până murea sau era omorât. Ce viitor întunecos și nenorocit pentru un copil ca el! Prin circumstanța împrejurărilor, ajunge la palatul faraonilor, prințul moștenitor al Egiptului, prin adopția fiicei lui faraon, cu perspectiva de a fi faraon, împărat al celui mai puternic imperiu de pe vremea aceea. Oau....! Ce întorsătură neașteptată! Ce viitor promițător!

În fața lui Moise tabloul era complet. Era realitate, nu era nici închipuire nici vis. Poporul din care făcea parte era sclav, iar el împărat. Dacă eu aș fi fost în locul lui, aș fi considerat aceasta ca o favoare divină pentru vre-un merit anume, aș fi încercat să-mi eliberez familia și să ușurez cât pot robia poporului meu. Dacă Moise ar fi făcut așa, probabil ar fi fost mult apreciat și respectat și de evrei și de egipteni.

Deși pare greu de crezut, dar Moise a ales prin credință, cu totul alt drum. A ales mai degrabă să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât poziția de faraon. Omenește + nebunie, minte îngustă, fanatic, fără viziune. Și într-un fel, așa și e. Ce gândire limitată! De la faraon, la sclav, e puțină diferență. Ce extremă! De la tot, la nimic. Dacă ar fi să îl judeci pe Moise, ce notă i-ai da? Cel mult zero, nu-i așa. Și cu toate acestea, ce greșală de neiertat ar fi făcut Moise, dacă ar fi ales poziția de faraon! Probabil că trupul lui, ar fi fost astăzi în vreuna din piramidele Egiptului, uitat de mult, chiar și de evrei.

Alegerea lui Moise prin credință, a fost urmată de eliberarea miraculoasă a întregului popor Israel din robia egipteană și, ca destinație specială pentru el personal, i-a fost oferit de Dumnezeu, cerul. Alegerea, prețioasă alegere!

Istoria nu s-a încheiat. Noi facem parte din istoria ce se scrie în fiecare zi. A face alegeri prin credință, nu este o opțiune, este o

responsabilitate și o datorie individuală cu efect veșnic.

Fiecare dintre noi, suntem angajați în războiul cosmic dintre bine și rău. Victoria este deja câștigată de Isus Hristos pe crucea de pe Golgota.

Tot ce ne-a rămas nouă să facem, e să-L urmăm pe El și să ascultăm de ordinele Lui.

Pentru societatea de astăzi, a alege prin credință, pare pur și simplu o nebunie. Și trebuie să recunoaștem că e greu să urci când toți coboară.

Când eram la școală, profesorii și mulți dintre colegi nu puteau să înțeleagă că mai poate cineva în secolul XX, să mai creadă în ceva sau Cineva, despre care a citit într-o carte veche, numită Biblia. Cum să alegi să fii contra majorității? Cum să alegi un drum către o destinație nedefinită? Nu este deloc compatibilă ideea de a mai crede în Dumnezeu pe care nu-L vezi, cu ofertele văzute și pipăibile ale acestei lumi la indemina. Pentru a ilustra practic ce înseamnă alegerea prin credință, să ne folosim de experiența de fiecare zi, a noastră și a celor din jurul nostru. De ce mai merg oamenii la biserică (cei ce mai merg)? Dar de ce nu merg cei ce nu merg? De ce să mergi contra curentului când cei din casa ta, prietenii tăi, colegii tăi, cred și practică ceva cu totul diferit de convingerile tale? Gândește-te, că trebuie să mergi la biserică, când poți foarte bine să stai acasă, mult mai confortabil, să citești, să asculți o muzică bună sau măcar să te relaxezi. Mai gândește-te că trebuie să mergi la biserică Sâmbăta, când toți de pe lângă tine merg Dumineca, sau nicio dată. Ce alegi să faci când cei din jur mănâncă și bea ce le place, se distrează cum vrea și-și trăiesc așa zisa viață liberă? Nu-i așa că, alegerea bazată pe rațiune și pe cele cinci simțuri, nu este întotdeauna cea mai bună și mai sigură?

Atunci, ce e de făcut? Pentru orice om serios, care vrea să trăiască fericit, există o singură rezolvare: Alegerea bazată pe credința în Cuvântul lui Dumnezeu care, garantează o călătorie protejată, către o

destinație adevărată. Dumnezeu este cel care a demonstrat, că drumul spre cer este sigur. Hristos a mers pe drumul acesta și a ajuns acasă. Urmându-l pe El, foarte curând vom fi cu El veșnic fericiți la tronul lui Dumnezeu. Ce glorioasă zi!

Prin comparație, să ne gândim la ce oferă lumea aceasta, celor mai de vârf vedete și personalități ale ei.

Am citit despre un reporter, de la o faimoasă revistă americană, care a ales pentru un reportaj, să meargă la un fost campion mondial de box, pentru un interviu. Când a ajuns la adresa căutată, a crezut că a greșit adresa. În fața lui era o casă, care cândva fusese o casă frumoasă ca un palat. Un acoperiș neîngrijit, care ploua prin el, pereți murdari, geamuri pline de paianjeni și praf, curtea inundată de plante și ierburi care semăna cu o junglă, iar în fața ușii a apărut un bătrân încovoiat, cu mâinile tremurânde, neîngrijit, trist și necăjit. Invitat înăuntru, reporterul rămâne încremenit de peisajul jalnic ce se deschidea înaintea ochilor lui. Gloria și faima ce odată marca viața acestui campion, erau acoperite de praf, zdrențe și mizerie. Tot ce mai rămăsese din mândria lui, erau câteva trofee de învingător, acoperite și ele de praf. Starea dezolantă a acestui fost gigant a pregătit un material bogat pentru publicația despre ceea ce este viața și ce îți oferă la sfârșit. Cel mai tragic lucru din viața acestei faimoase personalități a fost că, se îndrepta către mormânt fără nici o speranță. Tot ce adunase o viață, nu-l puteau ajuta cu nimic. Toată gloria și faima apuseseseră pentru totdeauna. Ce sfârșit dureros pentru un om care avea toate șansele să trăiască veșnic fericit. O, dacă ar fi ales prin credință oferta lui Dumnezeu, așa cum a ales Moise! Ei sau dus, acum e rândul nostru. Alegerea, prețioasa alegere!

Din experiența înaintașilor noștri, ne mai permitem să facem alegeri oricum, crezând că rezultatul va fi același? Nu e destul de trist, să auzi declarațiile disperate ale oamenilor fără speranță? Ce argument mai convingător ne poate determina să facem alegerea destinului

nostru prin credință, bazat pe promisiunile lui Dumnezeu, garantate prin jertfa lui Isus Hristos? Cine ar mai putea gândi măcar că, aceste paravane strălucitoare ce baricadează mizeria și moartea, mai pot oferi o speranță cât de mică? Este și va fi o înșelare groaznică, pentru toți acei ce mai cred că, ce au în mână astăzi, le poate oferi speranță pentru viitor, pentru toți ce-și riscă veșnicia pentru plăcerile de o clipă ale păcatului, pentru cei ce consideră că alegerile prin credință aparțin fricoșilor, oamenilor slabi, fanaticilor, săracilor sau celor dezorientați. Suntem responsabili pentru creierul pe care ni l-a dat Dumnezeu, pentru capacitățile intelectuale și de discernământ cu care suntem înzestrați, pentru Cuvântul Său – Biblia – care este un ghid perfect ce ne poate călăuzi în siguranță, pentru jertfa lui Isus Hristos, prin care primim iertare și șansa de a începe o viață nouă și pentru îngerii care ne garantează protecție oricând alegem prin credință să fim loiali lui Dumnezeu.

Nu mai este nici un dubiu că, tot ce poate oferi lumea aceasta, este deșertăciune și goană după vânt. Mii de oameni se coboară zilnic în mormânt, fără nici o speranță, și cei ce mai trăiesc, majoritatea nu au nici o direcție.

Dacă, cei ce fac alegeri prin credință sunt socotiți fanatici, minți înguste, slabi, cum pot fi numiți atunci cei ce își dau sufletul de groază în așteptarea evenimentelor care au să vină pe pământ? Biblia îi numește – “Nebuni și orbi”. Ce bine ar fi dacă am alege astăzi cui vrem să slujim. Libertatea de alegere este garantată veșnic, numai că rezultatul alegerii depinde de alegerea ce am făcut-o. Atâta timp cât, atunci când ți-e foame mănânci și nu orice, când ți-e somn te culci, când ți-e frig te îmbraci, atâta timp cât încă îți mai pasă ce se întâmplă cu tine și cu viața ta, tu ai dreptul să alegi viața ca să trăiești și binele ca să fii fericit. Locul tău pe tronul universului a fost cumpărat de Isus Hristos pe cruce, când Și-a dat viața pentru tine. Nici cel mai iscusit estimator nu poate evalua, pierderea suferită de aceia care se lasă

înșelați de falsele oferte ale păcatului.

Avem exemplul cel mai cunoscut al locuitorilor pământului înainte de potop. Au ascultat ce le spune Noe, că va veni o apă mare, au lucrat la corabie chiar mulți dintre ei, dar pentru că nu se vedea nici un nor pe cer și nu căzuse nici o picătură de ploaie pe pământ, atunci când a trebuit să aleagă prin credință să intre în corabie, au respins invitația lui Noe, contând pe cerul senin de deasupra capului, pe părerea celor mai mulți că, așa ceva nu se poate întâmpla și, cel mai grav a fost că, chiar atunci când au văzut animalele că intră două câte două în corabie, au interpretat aceasta ca un fenomen misterios, iar ei au pierit înecați de potopul de ape ce a venit.

CAPITOLUL 6 - TIMPUL CEL MAI POTRIVIT PENTRU ALEGERI

Încă nu s-a născut om pe lume, să poată ști cu exactitate, timpul cel mai potrivit pentru alegeri. Predicțiile cele mai inteligente bazate pe informațiile cele mai complete, s-au dovedit ca fiind foarte probabile chiar și atunci, când se părea că totul se împlinește după calcul. Chiar și cei mai serioși și bine intenționați oameni, fac greșeli în alegeri. Părinții, educatorii și legiuitorii încearcă fără succes să stabilească date sau momente potrivite pentru alegeri. Am demonstrat într-un mod rușinos incapacitatea de a spune, cum e mai bine. Și cu toate probele făcute, totuși, se înmulțesc mereu acei ce pretind că știu cum e mai bine dar și numărul acelor care cu o credibilitate copilărească, înghit nemestecat tot ce se vinde pe piață.

E o realitate tristă, aceea că, bărbați și femei, din toate clasele sociale, pun viața lor în mâna preoților, pastorilor și în așa zișilor înțelepți ai acestei lumi.

Este de mirare faptul că, auzi oameni zicând: “Când ‘om vedea că vine sfârșitul, ne hotărâm și noi”, sau “Când va pleca cineva spre cer, ne agățăm și noi de picioarele lui”.

Mulți, ba foarte mulți, băieți și fete, încearcă cu disperare să știe când e timpul cel mai bun să aleagă partenerul de viață. Fermierul, continuu cercetează, când e timpul cel mai potrivit pentru semănat și pentru recoltat. Oamenii de afaceri, plătesc sume enorme să afl e când să investească și în ce.

Am citit într-o revistă că, soția lui Bush și a lui Regan, au mers împreună la un mediu spiritist, să știe dacă și când America să declanșeze război împotriva Irakului.

Chiar în viața de toate zilele, oamenii vor să știe ce să facă. Concluzia este că, orice acțiune și decizie omenească se bazează doar pe o probabilitate și nimic mai mult.

Așa deci, toți locuitorii acestei planete, trăiesc într-o confuzie

disperată în prezent și privesc cu groază către un viitor nesigur. Nu trebuie să ne mai mirăm atunci, de ce tot mai mulți oameni își pun capăt zilelor într-un fel sau altul.

Ce este de făcut atunci? Suntem cu toții sortiți să trăim într-un hazard și în final să pierim fără speranță? Suntem oare ca niște meteoriți rătăcitori care, cândva și undeva explodează dispărând ca și când niciodată nu au existat? Să fie adevărat că, nu e nimeni în univers care să îi pese de noi? Tot ce ne-a rămas e să ne plângem de milă unii la alții până se alege praful de tot?

Am făcut și facem alegeri care nu ne oferă nici o garanție, așa că, suntem gata să ne lăsăm în voia soartei pentru că oricum nu avem de ales. Deși, nimeni nu poate contesta această realitate, aș recomanda, să o acceptați personal, numai după ce veți citi tot capitolul acesta.

Mai întâi, să răspundem la câteva întrebări, de al căror răspuns depinde înțelegerea a ceea ce se întâmplă cu noi și cu lumea în care trăim.

1.- Cine ești și ce-i cu tine? O întrebare simplă dar la care puțini au un răspuns corect și concret. Ani de zile s-a propovăduit și s-a răspândit ideea că ești nimeni și vei fi nimeni până mori, statut pe care nimeni și nimic nu-l poate schimba. Dacă ar fi adevărat aceasta, atunci nu ar fi nici o diferență între un om și o omidă care se târăște printre frunze, până se oprește să își facă o gogoasă din care va ieși un fluture care va zbura pentru câteva zile, apoi va dispărea pentru totdeauna. Sau, de ce atâta luptă și interes pentru a cunoaște originea (oricare ar fi) și importanța de a exista, dacă și așa ești nimeni. Dacă pleci așa cum ai venit și cu asta s-a terminat totul, de ce mai vii? Doar să împărtășești o soartă fără direcție și speranță, plină de dureri, nedreptate și frică care, oferă în final amărăciune și groază? La ce bun să muncești să cumperi, să strângi, să ai, dacă și așa, fără voia ta le lași cuiva sau nimănui. Toată ambiția, inteligența, mândria și realizările omului, sunt mai degrabă un blestem decât o bucurie, dacă vine vremea când, pleci din

lume încredințat că destinul-i neschimbat. Dacă ar fi să alegi tu destinul, ce ai alege? Ai fi dar, atât de fără minte și voință să alegi viața pe care o trăiești acum? Și dacă nu ești mulțumit și satisfăcut de ce nu te revolți, și dacă nu ai împotriva cui, de ce mai crezi că ești ceva sau cineva?

Mă întreb adesea și întreb și pe alții, cum mai sunt oameni care vor să trăiască? De unde atâta putere și voință de a exista. De ce chiar și cel mai necăjit și amărât sau cel cu boală terminală nu vrea să moară? Dacă ființele umane, inteligente, cu capacități extraordinare, în final au parte de aceeași soartă ca păianjenul și țăntarul, adică o perioadă limitată de viață și apoi pierd, de ce se mai nasc copii și de ce părinții îi îngrijesc cu atâta drag și sacrificiu? Nu-i așa că, întrebări de genul acesta se potrivesc unui nebun mai degrabă decât unui om sănătos? Realitatea este incontestabilă însă, milioane de oameni trăiesc doar ca să moară, fără direcție și fără destinație. O... dacă s-ar opri un moment și ar vrea să știe adevărul despre “Cine este și ce-i cu ei?”. Pentru cine vrea să știe, iată câteva descoperiri valoroase: Omul și toată creațiunea ce-l înconjoară nu e rezultatul întâmplării. Toate și-au început existența, prin voința și plăcerea Acelui pe care noi îl numim Dumnezeu sau mai familiar Tatăl Nostru. Nici cel mai devotat ateu nu poate contrazice acest adevăr. Plăcerea și dorința de a fi înconjurat de ființe inteligente dar și fericite, l-a determinat (motivată) să creeze ființe, cărora le-a dat libertatea de alegere, un lucru extraordinar dar și foarte riscant. Așa că, tu și cu mine, facem parte din categoria acelor care au libertatea deplină să aleagă indiferent de natura alegerii. Și fostul Lucifer (acum Satana), și Adam și Eva au făcut parte din acești favorizați numai că, au folosit această libertate pentru a alege să se răzvrătească împotriva Aceluia care l-a creat, l-a iubit și le-a purtat de grijă. Răzvrătirea, a luat așa proporții, încât o treime din îngerii și pe vremea lui Noe aproape toți locuitorii planetei Pământ au împins dragostea, bunătatea, răbdarea și mila lui Dumnezeu, dincolo de limite, încât, chiar El, Creatorul a hotărât și executat sentința; pe îngerii și

conducătorul lor i-a aruncat afară din cer (Apoc.12) și pe afiliații lor de pe pământ i-a distrus prin potop.

Dacă nu ar fi intervenit Dumnezeu, ar fi avut loc o autodistrugere în cer, în univers și desigur pe planeta noastră, adică nici tu, nici eu nu eram astăzi.

Această operațiune dureroasă și drastică, nu a fost un act al răzbunării unui stăpân puternic, ci mai degrabă demonstrația unui Tată plin de iubire și dorință de a salva Creațiunea Sa.

O întâmplare din familia mea poate ilustra ce s-a întâmplat în univers:

Când băiatul nostru, era de 5 ani, a încercat să se simtă liber de a folosi sculele ce le aveam în garaj, pentru un lucru bun, desigur, spre a-și repara tricicleta care se tot strica (a motivat el). A luat un ciocan cam mare pentru puterea lui și când a vrut să dea lovitura de grație, în loc să loveasca locul cu problema, a lovit unghia de la degetul mare care, era destul de mică pentru ciocanul acela rău (cum se scuza el mai târziu). Cred că vă imaginați marea tragedie ce a avut loc. Când am venit acasă, soția mea, încerca disperată să amelioreze puțin durerea degetului cu pricina. Unghia se înegrise, deoarece, vasele de sânge fuseseră strivite de lovitura de ciocan iar băiețelul temerar plângea cât îl ajuta gura. Trebuia făcut ceva urgent, pentru că numai un tată și o mama poate ști ce înseamnă a avea copii. Am spus soției mele, să ia un ac, să îl înroșească în foc la aragaz și să-l dezinfecteze cu spirt și să îl aducă repede în sala de operație, unde pacientul aștepta epuizat de durere și plâns. Când totul a fost gata, am rugat pe soția mea, să ne lase numai pe noi doi în cameră, pentru că operația ce urma, era necesară dar insuportabilă pentru o mamă care își iubește copilul. L-am așezat în pat, iar eu am stat pe marginea patului cu spatele la el, am ținut mâna lui în mâna stângă iar cu mâna dreaptă am înțepat foarte atent sub unghia neagră care producea așa de multă durere, încât nu mai avea nevoie de o înțepătură de ac. Cred că înțelegeți că totul a fost pe viu,

lucru care îl făcea pe micul nostru mecanic să îi pară rău și de ce nu făcuse și să-și ia tot felul de angajamente. Totul s-a terminat cu bine, pentru că, în timp ce sângele negru acumulat sub unghie a început să iasă pe gaura făcută de ac, durerea s-a retras învinsă iar victima ei a adormit pe loc. Când copilul nostru s-a trezit, era fericit și a mulțumit celor care, deși în opinia lui fuseseră fără milă și înțelegere, s-au dovedit a fi salvatorii lui, iar eu am învățat o lecție pe care nu aș vrea să o uit niciodată și anume că, ori de câte ori, Tatăl nostru din Cer, trebuie să intervină chiar cu operații și înțepături dureroase ca să ne salveze din problemele și necazurile în care ne băgăm adesea, o face cu o dragoste mare, o milă profundă și o înțelepciune infinită. Dumnezeu este prea bun să-i placă să vadă pe copiii Lui suferind și prea înțelept să greșescă în procedurile Sale cu copiii Săi.

Și acum, cred că este ușor de știut, care este cel mai potrivit timp de a alege să facem ce spune Tata, de a alege să ne încredem în iubirea și înțelepciunea Lui fără întârziere, convinși fiind că acum este momentul care ne oferă garanția maximă și libertatea deplină.

Clipa de față, este timpul cel mai potrivit pentru a face alegeri care vor schimba statutul nostru pentru veșnicie. “Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.” spune Biblia. Isus Hristos poate și vrea să schimbe starea noastră disperată cu una fericită și plină de speranță. Din momentul acesta, știm că este Cineva căruia îi pasă de noi. Nici un dubiu că, veșnicia este partea noastră și Cerul este destinația.

Dar, să nu uităm că, deși Dumnezeu a făcut și poate face totul, nu poate face nimic fără cooperarea noastră. Noi trebuie să alegem. Noi suntem acreditați, prin creațiune, cu libertatea de alegere. Acesta este și motivul pentru care, milioane de oameni au pierit și vor pieri pentru veșnicie. Ei au ales așa. Istoria potopului are un mesaj foarte puternic pentru locuitorii acestei planete. Mulți ar fi vrut să intre în corabie când a început ploaia dar, ușa era închisă. Timpul cel mai potrivit de a alege să intre fusese când ușa era deschisă. Au fost multe și puternice

motivele care i-au reținut afară, dar când a venit apa, abia atunci au realizat că nu au folosit timpul cel mai potrivit și, că situația în care se aflau, era ireversibilă – moarte sigură și o așteptare înfricoșată a zilei socotelilor.

Experiența lor, a fost înregistrată pe paginile Bibliei, pentru învățătura noastră.

Și noi avem ușa deschisă acum. Și noua ni se face invitația “Intrați!”. Și nouă ni se spune că va începe ploaia, dar nu cu apă ci, cu foc. Pentru noi, experiența lor este un martor puternic care ar trebui să ne convingă. Ei nu mai văzuse ploaie vreodată și au crezut că așa ceva nu se poate, motiv pentru care au respins mesajul lui Dumnezeu și invitația lui Noe, dar noi știm că a mai plouat cu foc peste cetățile Sodoma și Gomora care le-a ars din temelie.

A nu crede și a întârzia în alegerea de a intra, indiferent care ar fi argumentele, va avea ca rezultat aceeași soartă ca a locuitorilor Sodomei care au respins mesajul lui Dumnezeu și invitația lui Lot.

Timpul cât ușa va fi deschisă, nu ne aparține. Știm un lucru sigur că acum e deschisă și noi putem intra fără probleme. Portarul este chiar Isus Hristos care a plătit pe cruce prețul biletului de intrare pentru noi.

Apelul Său insistent “Veniți!”, încă se mai aude. În dragostea și răbdarea Sa, a cerut o prelungire a programului de salvare. Biblia spune: ”Nu vezi tu că, bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?”.

Când Isus cobora de pe Muntele Măslinilor spre Ierusalim, cu lacrimi în ochi a spus memorabilele cuvinte: ”Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să te strâng cum strânge găina puii sub aripi și n-ai vrut. O... dacă ai fi cunoscut tu, timpul cercetării tale. Dar acum ți se lasă casa pustie”. Fiecare generație, popor sau individ are timpul cercetării. Programul de recuperare oferă nelimitat fiecărui locuitor al planetei pământ, toate resursele necesare pentru a face alegeri bune și la timpul potrivit. Timpul de a beneficia de acest program și resursele

lui este limitat. Când se va încheia nu știm și nici nu ne ajută cu nimic să știm. Ce știm și trebuie să știm este că acum e valabil pentru oricine vrea. Glasul care zice “Vino!” se aude continuu. Cine aude să zică: vin. O, ce fericire veșnică de slavă îi așteaptă pe toți cei care intră astăzi pe ușa încă deschisă a salvării care curând se va închide pentru totdeauna. Și tu, și eu suntem astăzi în fața ușii deschise. Cât despre mine, aleg să intru. Hai și tu!

CAPITOLUL 7 - ALEGERI BAZATE PE INTERES PERSONAL

Proabil că nu trebuie să te uiți prea departe, sau să aștepti prea mult să întâlnești astfel de cazuri. De la mic la mare, aproape toți locuitorii acestei planete sunt caracterizați de tendința fi rească de a face alegeri care să le întâmpine nevoile lor materiale, să le crească reputația și chiar popularitatea, în speranța de a obține superioritatea.

La prima vedere, nu-i nimic rău în astfel de alegeri. Mai poate fi numită și alegere ambițioasă, alegere logică, alegere normală pentru timpul și locul unde noi trăim. Benefi ciem sau suferim cu toții, dar pentru că suntem înconjurați cu o astfel de atitudine, considerăm că asta e viața și mergem înainte inconștienți că poate fi și altfel. Dacă ne uităm în alte domenii, vedem că oamenii nu se mulțumesc oricum și cu orice. Chiar și în cele mai simple situații, caută toate informațiile posibile, întreabă o mie de întrebări și apoi aleg, se hotărăsc, iau decizii. Pare chiar ridicol să vezi că, pentru ceva trecător, material, neînsemnat se consumă atâta energie și timp, iar pentru ceva nelimitat, de o valoare inestimabilă, se investește atât de puțin sau deloc. Această stare de lucruri nu este o glumă și nici loterie. După cum nu este totuna dacă ești fl ămând sau sătul, bolnav sau sănătos, viu sau mort, tot așa nu este totuna ce fel de alegere faci și ce culegi din alegerea făcută. Dar, pentru că trăim într-o societate pervertită unde se zice binelui rău și răului bine, unde nedreptatea, corupția, minciuna și legea junglei domină, cred că e destul de potrivit să cercetăm cu seriozitate, originea acestei realități mai ales că ne privește pe noi și viața noastră. Și așa, cum probabil mulți știu, prima fi ință creată din univers, care și-a permis să aleagă după cum îi dicta interesul personal, a fost Lucifer (cunoscut ca Diavolul și Satana). Când s-a gândit că, ar fi potrivit pentru o creatură inteligentă și frumoasă, ca el să fi e măcar pe aceeași poziție cu Dumnezeu dacă nu în locul lui Dumnezeu, nici nu a intuit unde va duce acest plan egoist și rău. Alegerea bazată pe interes

personal, de a fi mai presus de toți, onorat și adorat l-a dus așa de jos încât a început să critice, să bârfească, să urască și să declare război deschis împotriva guvernării lui Dumnezeu, cu singurul scop de a câștiga supremația și puterea ce aparține numai lui Dumnezeu. Lucifer, a ignorat faptul că a fost creat să fie un canal de legătură prin care dragostea și binecuvântările lui Dumnezeu să se reverse către toate ființele din univers și, a încercat să-și însușească ceea ce nu-i aparținea.

Experiența lui Lucifer, a fost și este prima și cea mai mare demonstrație a ceea ce înseamnă alegeri din interes personal. Poziția și onoarea ce le primise la crearea sa, nu l-au ajutat cu nimic atunci când s-a abătut de la regula de aur a universului: ”Totul pentru toți, nimic personal” și, încăpățânarea de a persista în alegerea lui egoistă, i-a rezervat dreptul la moarte veșnică lui și afiliaților lui. Din nefericire, Diavolul a transmis acest virus contagios și locuitorilor planetei Pământ și, de aceea suntem confrunțați continuu cu rezultatele amare ale alegerilor bazate pe interes personal.

Imaginați-vă, cum ar fi arătat pământul și lumea de pe el, dacă toți oamenii ar împărtăși spiritul cerului așa cum spune Biblia și anume: ”Fiecare să privească pe altul, mai presus decât pe el”, “Tot ce doriți să vă facă vouă lumea, faceți-le voi întâi; “Iubiți-vă unii pe alții; “Cine-ți cere, dă-i”, ”Prisosul vostru să înlocuiască nevoile altora”, etc. Dacă toți ar face alegeri în interesul tuturor, nu-i așa că nu ar mai fi oameni săraci, nevoiași, nedreptățiți, disprețuiți și ar fi posibil ceea ce este imposibil astăzi, ca toți oamenii să fie prieteni, având tot ce le trebuie, adică într-un cuvânt, ar fi cerul pe pământ? Ar fi o plăcere să locuiești într-o așa societate, dar nu pentru toți.

Dacă îți dorești acest ideal, te asigur că este posibil și vei afla chiar acum secretul viețuirii pline de satisfacție și belșug chiar începând de astăzi.

Secretul de fapt, nu e un secret, deoarece a fost dezvăluit de Isus Hristos și de urmașii Lui de-a lungul timpului. În cele patru cărți ale

Bibliei, puteți urmări viața lui Isus, de la naștere până la înălțarea la cer.

- Primul lucru important este legătura Sa personală și permanentă cu Tatăl Lui. Isus, în fiecare dimineață, pe când era întuneric, mergea într-un loc liniștit să stea de vorbă cu Tatăl Său și primea programul de lucru pentru ziua aceea. Apoi, credincioșia Lui de a acționa în armonie cu voința Tatălui.
- În al doilea rând, prioritatea vieții și activității Lui – erau oamenii. Toată energia și resursele ce le primea El de la Tatăl și de la oameni, le împărtășea cu cei din jur. Îi mângâia, îi vindeca, îi învăța, îi apăra, le dădea să mănânce, îi muștra, îi corecta, tot, absolut tot ce se putea face pentru a face pe alții fericiți, a făcut El. “Dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, zicea El, am făcut aceste lucruri, acum se cade ca și voi să faceți la fel.

Isus, a fost un model perfect, deși a trăit într-un timp și o lume proverbial de rea și stricată. Dacă totuși, cineva ar încerca să argumenteze că la El mergea că era Dumnezeu, dar noi? Noi, ce? Urmașii Lui au fost oameni născuți în păcat ca noi, și totuși, raportul vieții lor a înregistrat că ei au urmat modelul, deși au trăit într-o societate tot așa de nenorocită.

În al treilea rând, atât Isus cât și urmașii Lui credincioși, au făcut din “Împărăția cerurilor” scopul suprem al vieții lor. Au trăit ca să propovăduiască și să demonstreze că există o lume mai bună și, în orice alegere ar fi făcut, aveau în vedere, nu interesele lor personale ci împărăția lui Dumnezeu, un ideal adevărat pentru care se merita să trăiești. Isus zicea mereu: ”Ce-i folosește unui om să câștige toată lumea dacă pierde “Împărăția cerurilor”, sau “Căutați mai întâi Împărăția Cerurilor și neprihănirea ei și, celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra”. Și apostolul Pavel zicea: ”A muri este un câștig, dar a trăi înseamnă Hristos”. Nu-i așa că e o frumusețe și o plăcere să trăiești

Într-o lume cu astfel de caractere și atitudini, când toți în jurul tău au un ideal și scop pentru care trăiesc, acela de a face pe alții fericiți? Un lucru trebuie reținut însă că, dacă dorești să trăiești într-o astfel de societate, trebuie să faci parte din ea și pentru aceasta trebuie să fii și tu ca membrii acestei societăți. A renunța la alegerile bazate pe interesul personal nu este o idee bună ci un principiu, nu este ceva ocazional ci o continuă naturală atitudine și nici o altă opțiune ci un drum cu sens unic. Biblia spune că, dacă vrei să fii cu El (cu Dumnezeu) să trăiești veșnic și fericit, trebuie să fii ca El, adică să trăiești și tu cum a trăit Isus. Ce ți-ai dori să ai – o casă mare și frumoasă care îți oferă tot confortul, dar pe care trebuie să o îngrijești și să o păstrezi în stare bună, sau o casă proastă, murdară, unde plouă prin acoperiș, fără geamuri și apă, dar unde nu trebuie să faci nimic. Sau ai vrea să ai o mașină veche, ruginită, care nu merge mai deloc, dar în care poți intra murdar și de care nu trebuie să ai grijă, ori o mașină frumoasă care oferă tot confortul și merge bine, dar cu care trebuie să fii totdeauna atent și cu grijă.

Observați că, nu putem ignora legile și regulile universului și să și beneficiem de ofertele Stăpânului Universului.

Au încercat Lucifer și cu Eva și, rezultatele se văd pretutindeni, numai durere și moarte. Nici o persoană serioasă și bine intenționată, nu ar trebui să mai repete greșeala lor. De necrezut dar adevărat este faptul că, alegerile bazate pe interesul personal produc pagube imense pentru toată lumea.

Imaginați-vă că sunteți unul dintre căutătorii de aur și pietre prețioase care au părăsit casa și țara cu destinația Africa ori Australia, cu speranța că într-o zi, se va întoarce acasă bogat. După luni de căutare, epuizat de energie și voință, întâlnește un pârâiaș cu apă limpede, răcoritoare, care îți oferă fără condiții și limită binecuvântarea ce o poartă. Bei apă, te speli, te înviiorezi, capeți putere și curaj. O privire mai atentă, o cercetare cu interes că doar ești căutător de aur,

observi că în apa ce curge grăbită, strălucește ceva ce seamănă cu metalul prețios ce-l cauți de atâta vreme. După ce te convingi că nu este doar o simplă imaginație, pornești la acțiune. Cauți pe cursul apei și descoperi că pârâiașul izvorăște dintr-un munte din apropiere. Nu e timp de pierdut. Gândește-te, că trăiești în timpul când, oricine se așeza unde vroia, înconjura cu gard terenul ce și-l dorea și așa devenea proprietar. Cu o anticipație plină de speranță, alergi spre cel mai apropiat magazin de unde poți cumpăra sârma și, cu ultimele resurse obții atât de mult material, încât poți înconjura locul în care se ascunde viitorul tău îmbelșugat. Ești acum stăpân pe un munte ce ascunde probabil cantități mari de aur. Esti bucuros dar și îngrijorat. Cum poți intra în posesia tezaurului ascuns undeva în muntele acela? Tot ce ai cu tine este un târnăcop cu care încerci să sapi pământul și piatra ce-ți stă în cale. După zile și săptămâni de muncă de ocnă, constați cu disperare că șansele de reușită sunt din ce în ce mai mici. Ești obosit, ești și sărac, nici casă nu ai, nici bani și nici utilaje de săpat și, deși ești proprietar, nu poți beneficia de comoara ce-o ai. O singură variantă ți-a rămas: să inviți o companie de minerit și să le vinzi terenul iar ei să exploreze mina. Spre dezamăgirea ta, descoperi că oferta cea mai mare ce-o obții este un milion de dolari. Cu puțină matematică ajungi la concluzia că acești lacomi, vor să se îmbogățească pe proprietatea ta și te gândești. Cu un milion de dolari și câteva mașini, în câteva săptămâni sau luni, ei mută muntele, iau aurul și câștigă pe el miliarde. Nu, așa ceva nu se va întâmpla, îți zici. Și cu o voință de fier, faci o alegere decisivă: ”Proprietatea rămâne a mea cât voi trăi, iar eu voi rămâne aici ca nu cumva să vina altcineva să pretindă dreptul asupra acestui teren. Și așa, trec zilele și anii, iar tu îmbătrânești sărac și singur, departe de cei dragi și de casă, iar imaginea unui om bogat se decolorează pe zi ce trece în timp ce gândul de proprietar dispare și odată cu el și tu. Alegerea, prețioasă dar și teribila alegere!

Alegerea bazată pe interes personal, rezervă întodeauna pierderi

și dezonoare fără limite. Puteai să fii milionar, să trăiești o viață îmbelșugată, să ai o familie fericită, dar totul a depins de o simplă alegere.

Chiar dacă un asemenea scenariu se potrivește în realitate multora dintre cei din jurul nostru și probabil și nouă câteodată, totuși, nu este și obligatoriu. Oricare dintre noi putem face alegeri pline de altruism și generozitate care să aducă binecuvântare și chiar viața multora dintre disperații lumii acesteia. Printre multele exemple petrecute, mă gândesc la ceea ce s-a întâmplat, în cel de-al doilea război mondial când, un tren de pasageri a trebuit să oprească, deoarece, pe calea ferată era postat un buldozer uriaș. O astfel de ambuscadă era organizată pentru jafuri, prizonieri sau uneori chiar masacrarea celor din tren. Toți au fost speriați de moarte. Viața fiecărui călător era în pericol. Teroarea îi împiedica pe oameni să gândească. Fiecare se gândea la viața lui. În fiecare moment, se așteptau să fie înconjurați și împușcați. Printre sutele de pasageri, era și un tânăr reporter englez ce trăia aceleași momente de groază, dar care s-a gândit că, chiar acolo, în acea situație disperată, cineva trebuia să facă ceva. Pentru câteva momente, a uitat de interesele sale și de viața lui și face o alegere demnă de a rămâne în istorie. Sare din tren, fuge către buldozerul de pe calea ferată, se suie, pornește buldozerul, îl dă la o parte de pe linie, trenul pornește, prinde viteză, iar cei din tren trăiesc clipe de ușurare și bucurie. Nu însă și tânărul nostru aventurier, deoarece, din nefericire rămâne jos pentru că până s-a dat el jos de pe buldozer, trenul luase viteză mai mare decât putea el să fugă să se suie. Cum era de așteptat, este prins, arestat, dus într-un lagăr de prizonieri din Africa de Sud, unde pentru aproape trei luni, împărtășește soarta crudă a aceluia care așteptau moartea în fiecare clipă. Printr-o încercare plină de risc, evadează din lagăr, merge pe jos sute de km, întâlnește un convoi militar englez și nu după mult timp ajunge acasă. Ce zicem noi, care citim această întâmplare? Domnul să-l binecuvinteze. Dar dacă am fi fost în trenul acela, am fi

făcut aceeași alegere? Greu de crezut. Și Domnul l-a binecuvântat, într-adevăr. Nu după mult timp Anglia, are un nou prim ministru demn de poziția ce o ocupa. Numele lui este Winston Charchel, adică tânărul nostru din poveste. Ce contrast între alegerea celui cu mina de aur și tânărul reporter englez! Destinul este hotărât de alegerea făcută în fiecare circumstanță. Acesta este de fapt principiul cerului.

Dacă Isus Hristos, ar fi făcut alegeri bazate pe interesul personal, tu și cu mine, am fi fost fără speranță, pierduți pentru veșnicie. Pentru noi, niște ființe degenerate, deprinși să zicem răului bine și binelui rău, mesajul biblic sună foarte ciudat. Cum adică să cauți folosul altuia nu pe al tău, cum să privești pe altul mai presus decât pe tine, sau să faci altora ce dorești să-ți faci ei ție? Sau mai absurd decât toate, să mori ca să trăiască ceilalți? Care este logica acestui ideal excentric? Nu este altul decât principiul naturii.

De ex: Un bob de sămânță trebuie să moară ca să răsară o plantă nouă. O fetiță de patru ani a fost salvată dintr-o casă care ardea, de mama ei, care a rămas desfigurată toată viața. O bunică, care s-a aruncat jos din sania în care erau copiii și nepoții ei, atunci când, o haită de lupi i-a înconjurat, fiind în pericol de a fi mâncați de lupi, Moise, marele conducător al lui Israel care s-a rugat: ”Mai bine șterge-mă din cartea vieții decât să nimicești poporul acesta”! Nu-i așa că rămânem înmărmuriți când citim și auzim de alegeri pline de sacrificiu ale unora din locuitorii acestei planete? Par fapte de oameni ieșiți din minți, fanatici, neobișnuiți. Dar ce ziceți dacă toți ar face așa? Adică și tu și eu am face așa. Ce fel ar arăta lumea aceasta? Ar fi pământul acesta un mic cer, un loc plăcut și de dorit. Cum se poate realiza acest lucru? Cum se va generaliza o astfel de atitudine? O singură opțiune există: eu să fac așa nu pentru că cei din jur fac așa sau nu fac așa, ci pentru că acesta este principiul universului. Nu eu fac ce fac alții ci alții fac ce fac eu. Vrei ca această lume să fie schimbată? Tu ești acela care trebuie să te schimbi. Deși e greu să urci când toți

coboară, nu este și imposibil. Dacă vei face ce zice Dumnezeu, nu vei fi nici singur, nici fără răsplată pentru că Dumnezeu este credincios și drept să dea fiecăruia după faptele lui. Și acum, pentru a trece de la teorie la practică aș sugera următorul exercițiu: Pentru următoarele trei luni, faceți alegeri nu bazate pe interesul personal, urmăriți binele și fericirea altora, iubiți pe toți, iertați pe toți, practicați cu generozitate altruismul, fiți perseverenți în a urma exemplul lui Hristos care, a mers contra curentului deși, a trebuit să moară pentru aceasta și, vă asigur, bazat pe Cuvântul Aceluia care știe și poate totul că veți fi fericiți trăind o viață de care nu vă va părea rău niciodată.

CAPITOLUL 8 - ALEGEREA SUPREMĂ

Oricine știe că, o hotărâre supremă, nu poate fi luată decât de o autoritate supremă și, din această cauză, mulți, dacă nu chiar toți, ar vrea să aparțină acestei autorități. Este un lucru normal și, nimeni nu este exclus de la această posibilitate. Nici o organizație sau guvern democratic, nu are dreptul să discrimineze ocuparea acestei poziții. Din contră, ar trebui să fie o onoare pentru o țară ca, toți locuitorii ei să candideze pentru poziția supremă.

Societatea noastră are mult de suferit pentru că, sunt puși în poziții supreme, persoane nu pentru că merită funcția ci, pentru că, nu avem alții mai buni. Până și Biserica acceptă compromisul de a avea în poziții de răspundere, persoane necredincioase și incapabile, numai pentru faptul că nu are de ales. Ce ușor și frumos era într-o biserică din România atunci, când trebuia să aleagă conducători, pentru că avea mai mulți oameni buni și capabili decât poziții și, acești bărbați și femei de valoare și devotați, ocupau poziții prin rotație. Ce viață relaxantă ar fi într-o familie când, toți din casă, sunt oameni de încredere și nu trebuie să încui dulapul, șifonierul sau ușa camerei. Cum ar funcționa o instituție când, toți salariații sunt responsabili și capabili pentru pozițiile la orice nivel. Dar, dacă și directorul și portarul ar avea aceeași capacitate și pregătire intelectuală și același salariu, bineînțeles, și legea întreprinderilor să ceară schimbarea funcțiilor la fiecare an. Imaginați-vă, ce spirit de împreună simțire s-ar dezvolta și practica știind că, anul viitor, directorul va fi portar, cel ce face curățenie șef contabil și invers. O atmosferă de vis. Ceva din lumea basmelor, nu-i așa? Trebuie să ai ceva defect să nu vrei să trăiești, într-o așa lume. Realitatea însă este că, istoria nu a înregistrat că, ar fi existat sau că există o astfel de societate, deși toți își doresc.

Dacă o țară, are un președinte și un guvern care nu merită să fie acolo, cine e de vină? Președintele, guvernul sau poporul care i-a ales?

Probabil că, răspunsul corect ar fi: și unii și alții.

Am auzit cu uimire ce se întâmplă în lumea albinelor. Aceste mici ființe, create să funcționeze pe bază de instinct și nicidecum pe creier cum au oamenii, dar care și-au păstrat în mare măsură abilitățile instinctului lor, știu și apreciază un lucru foarte important și anume că, secretul existenței și succesului lor constă în, a avea o regină capabilă și sănătoasă care să producă continuu și atât de multe ouă încât, familia lor să fie suficient de puternică pentru cules, apărare și dezvoltare cât și pentru întreținere. Știind acestea, ce credeți că fac? Dau roată pe la stupii vecini, întreabă de jur împrejur dacă nu există pe undeva o regină demnă de poziția vacantă pe care o au. Investigatorii, se întorc acasă dezamăgiți. Fac adunare generală și anunță, să știe toți, de la mic la mare că, așa ceva nu există. Regina de închiriat sau de cumpărat, nu există. Vestea aceasta nu le sperie și nici nu fac greșeala să ia vre-o albină sau vre-un trântor și să-l pună pe post de regină. Hotărâsc de comun acord, să se pună pe treabă și să-și facă regina lor, care să le aparțină.

Aleg cu multă grijă, o larvă de albină, îi construiește o casă mare, care se cheamă botcă, o umple cu hrană făcută după formulă specială, primită de la Creatorul lor, sigilează botca și, apoi veghează zi și noapte, timp de aproape 14 zile pentru a fi sigure că totul e bine cu aceea care le va asigura viitorul familiei lor. Răsplata e pe măsură. Propolis, polen și multă miere din belșug, pentru toată lumea.

Cred că e suficient de clar că, alegerea supremă nu aparține unui președinte sau rege, ci poporului care, nu l-a ales, ci l-a crescut și format, de a cărui interese este responsabil președintele, regele și guvernul.

Și din agricultură am învățat o lecție bună. Când pun în pământ un cartof prăpădit sau clocit, când te duci să culegi, nu ai ce. Cine e de vină? Cartoful sau fermierul? Când la rădăcina pomului pui acid sulfuric și pomul se usucă, cine e responsabil de decizia supremă:

pomul sau omul? Dacă suntem cinstiți, trebuie să recunoaștem că, tot binele de care beneficiem și ne bucurăm și tot răul de care suferim, aparține alegerilor supreme ale fiecărui individ. Dar, pentru ca alegerea supremă să fie făcută corect, este foarte important să știm, ce trebuie făcut înainte de aceasta. De exemplu: Când cineva vrea să-și aleagă partenerul de viață, pentru a face o alegere bună, trebuie să obțină toate informațiile despre el sau ea, pentru că, o alegere la prima vedere (sau: ia-mi-o că-mi place, cum a zis Samson), a creat o societate fără valori, fără principii în care familia este o opțiune temporară și nicidecum o instituție sfântă care să corespundă cu originalul. Și informațiile obținute, trebuie puse în ordinea valorilor pentru că, sunt mulți băieți care se purtau înainte de căsătorie ca niște gentlemen și după căsătorie și-au dat masca jos, arătând cât sunt de neciopliți, needucați și unii chiar stricați irecuperabili. Tot așa și multe fete care erau blânde și vorbeau ca niște privighetori înainte, după căsătorie și-au ocupat poziția de ciocănitore care face gaură și în lemnul cel mai tare.

Și pentru alegerea unei cariere, profesiei, a mașinii, casei, a locului unde să locuiești, care sunt importante și valoroase dar schimbabile, se cere multă atenție și cercetare. Impresia de moment, graba sau indiferența au adus cu ele, în aproape toate cazurile, situații nefericite, durere și pagubă pe viață. Ce diferit ar arăta lumea dacă, indivizii, familiile, întreprinderile, guvernele ar face alegeri supreme, de calitate! Mi-ar place să trăiesc într-o lume ca asta!

Dar ce a-ți zice dacă, ne oprim acum să analizăm foarte serios, ce înseamnă să faci alegeri supreme, cu efect veșnic, de care ești responsabil personal și care îți oferă tot sau nimic și, aceasta prin a alege pe cineva sau ceva. Uitați-vă la un copil care se naște. Poate acest copil să-și aleagă părinții naturali? Poate fi vre-o circumstanță în care copilul să creadă sau să pretindă că el nu are părinți? Poate sunt împrejurări când copilul a fost separat de mamă dar, aceasta nu înseamnă că nu a fost născut de o mamă. Imaginați-vă un copil care se

hotărăște să-și aleagă părinții și, se duce la o casă, unde locuiește un bărbat și o femeie și le zice: Voi sunteți părinții mei pentru că, aveți o casă mare, vă purtați frumos unul cu altul, ajutați pe oameni, aveți bani, vă îmbrăcați frumos. Să admitem că, și această familie îl invită la ei în casă, îi oferă tot ce vrea, îl tratează ca pe copilul lor. Poate fi aceasta o dovadă că ei sunt părinții lui naturali? Nu. Niciodată. Deoarece, alegerea corectă este făcută atunci când se alege persoana și nu ce are sau oferă acea persoană. Deși, orice persoană cu logică și gândire sănătoasă, acceptă această concluzie, sunt în același timp milioane de bărbați și femei care se limitează să aleagă o grupare, o biserică, o doctrină, pentru ceea ce oferă nu pentru ceea ce este. Observați la orice pas persoane care, își permit să facă alegeri cu efect veșnic, influențați de mediul înconjurător, numărul mare, muzica, atitudinea prietenoasă, darurile ce le primesc, oferte avantajoase. Sunt nenumărate cazurile, în care persoane, așa zis înțelepte, au fost înșelate și atrase în capcane unde, au fost jefuite emoțional și material în așa fel încât unii nu și-au mai revenit niciodată. Este o concluzie generală că, vânătorii de ocazii se înmulțesc dar și victimele lor. Momeala este adecvată după situație sau persoană. De la o simplă privire prietenoasă, o îmbrățișare, un zâmbet, un cadou, un act de împreună simțire, o vorbă bună, un sfat, o carte, un DVD, o haină, o mâncare, un serviciu bun și, orice altceva ce se mai poate oferi, totul și toate, sunt folosite cu scopul de a încurca mintea și a reduce capacitatea de alegere, dacă va fi cu puțință chiar a celor aleși, cum zice Biblia. Dacă aceasta este realitatea, nu cumva băătăia este pierdută, speranța nu mai este, iar oamenii din toate clasele, de toate vârstele sunt prinși de fermecatul curent al Maelstormului, fără cale de întoarcere, până va pieri pentru totdeauna? Concret: Ce se întâmplă cu tine și cu mine? Suntem o pradă a hazardului și vom vedea ce va fi la cap de linie sau niciodată? Așa ar fi fost, dacă noi am fi fost produsul exploziei universale numită “Big-Bang”, dar atât timp, cât este adevărat că am fost creați și, că Cel ce ne-a creat, ne iubește și îi

pasă de noi, putem fi siguri că există speranță. O veste bună, nu? Dar cum? Trebuie făcut ceva.

În primul rând orice alegere trebuie făcută, nu pe baza a ceea ce ți se oferă, ci pe baza a cine oferă. Este o mare diferență între o bomboană pe care o primește un copil, de la mama lui care îl iubește și îi vrea binele și o bomboană care o oferă un strain care poate fi otrăvită sau injectată cu droguri sau altceva. Așa deci, persoana contează nu valoarea darului oferit. Aici este cheia alegerii supreme. Ofertanți și oferte pe toate drumurile și prin toate bisericile. Dar credibilitatea celui ce oferă trebuie verificată.

Să analizăm prin contrast, doi ofertanți:

Cu aproximativ 6000 de ani în urmă, Lucifer (Satana după numele actual), se întâlnește cu Adam și Eva în grădina Eden și le promite că nu vor muri "Hotărât că, nu veți muri", a zis el. A fost adevărat? Nu. Adam și Eva au murit și urmașii lor continuă să moară și astăzi.

Le-a spus: "Veți fi ca Dumnezeu". Din contră, au ajuns ca el, răi și degradați, condamnați la moarte prin propria alegere. Mai e nevoie de alte minciuni cu care să înșele? Sau e destul că, neamul omenesc, a pierdut raiul și șansa de viață pentru că l-a crezut. Deși, experimentăm pe pielea noastră când suferim și murim, totuși, milioane de bărbați și femei, continuă să înghită nemestecat darurile lui otrăvite, împachetate în celofan frumos, colorat și decorat frumos.

Experiențe însoțite de tragedii au întunecat istoria acestei planete și cred că ar fi o alegere supremă absolut necesară, să învățăm din istorie, la un preț minim, cu rezultate maxime.

Probabil că ar fi un argument convingător să redăm câteva cazuri întâmplare, în care bărbați și femei, au făcut greșală în alegeri, numai pentru că le-a plăcut ofertele făcute de fabricanți ambulanti, fără identitate și nici o fărâmbă de credibilitate.

Regele lui Israel, Ahab, a făcut planul cu un prieten, să plece într-o expediție militară, împotriva Siriei pentru a lua înapoi o cetate

cucerită de sirieni cu ceva timp în urmă. Dar, pentru că, Israelul, beneficia la vremea aceea de o sursă de informație foarte sigură, numită "Profeții", prietenul lui Ahab a cerut să fie chemați profeții, pentru a fi consultați cu privire la expediția ce urma. Au adus 400 de profeți din toată țara care, la unison au cântat, muzica ce îi plăcea împăratului Ahab: "Du-te și cucerește Ramonul pentru că Domnul îl dă în mâinile tale", un mesaj bun și avantajos. Dar rețineți un amănunt important. Iosafat, prietenul lui Ahab întreabă: "Este aici vreun profet al Domnului pe care să îl întrebăm? La care Ahab răspunde: Da.... este... unul, dar care, niciodată nu îmi spune ce-mi place și, probabil că ar fi timp pierdut să îl mai ascultăm și pe el. Uite, avem aici 400 care ne spun numai lucruri frumoase, ne promet succes și, cred că e destul de convingător 400 contra unul; la care Iosafat cere insistent: "Cheamă-l pe acela unul, nu pentru că vrem să auzim altceva, ci pentru că el este un profet al Domnului". Aceasta este important: nu ce vorbește cineva (dacă ne place sau nu) ci pe cine reprezintă cel ce vorbește și al cui mesaj transmite. Se pare că Ahab anticipa ce avea Mica (profetul Domnului) de spus. Solia din partea lui Dumnezeu era directă și cât se poate de serioasă: "Văd Israelul împrăștiat ca o turmă fără păstor", a spus Mica lui Ahab, ceea ce însemna clar că Ahab în această expediție, va plăti cu viața dacă nu i-a seama la avertismentul venit din cer. Ca răsplătă din partea împăratului pentru profetul Domnului, Mica este arestat și aruncat în temniță. Expediția începe, Ahab a fost lovit de o săgeată și, după câteva ore moare ca un câine pe câmpul de luptă fără ca să-i pese cuiva de el, nici măcar lui Izabela.

La ce bun să vorbească 400 de profeți, dacă nu transmit mesajul lui Dumnezeu? De ce soartă tragică a avut parte Ahab pentru că a luat o decizie bazată pe o predică frumoasă și pe oferte false. Suna familiar, nu-i așa? Nu suntem noi martori la o mulțime de alegeri care de care mai inteligente de a căror rezultate ne îngrozim și ne căim? Când vorbește Dumnezeu prin (Cuvântul Său Biblia) și mesagerii Săi,

se pare că niciodată nu vorbește bine sau cel puțin nu se potrivește cu așteptările noastre. Acesta este și motivul principal pentru care majoritatea preoților, pastorilor și oratorilor prezintă nu ce zice Domnul ci ce ar vrea poporul să audă de la ei. Biblia zice: ”Ei își aleg învățători care să le spună ceva care să le gâdile urechile”.

Un alt exemplu foarte șocant este cazul lui Samson, un fost judecător al poporului Israel. Avea faimă, avea putere, avea poziția cea mai înaltă după marele preot. Toată țara era la mâna lui. Toate fetele din țara lui Israel ar fi vrut să îl aibă de bărbat. Samson mai avea și părinți serioși și credincioși, care l-au învățat continuu ce trebuie să facă. Nici profeții și preoții, (slujitorii Domnului) nu lipseau cu sfaturile și mesajele din partea Domnului.

Dar, cu toate sfaturile, informațiile, regulile și binecuvântările de care beneficia Samson, alege de nevastă pe o filisteancă, apoi ajunge la Dalila, o prostituată frumoasă, dar destul de imorală ca să îl mintă, să îl înșele și, în final să îl vândă dușmanilor lui. Biblia raportează: “Samson, cuprins de un duh de moarte, face alegerea supremă de a-i spune Dalilei de unde îi vine puterea. Este legat, arestat și moare cu ochii scoși în țara vrăjmașilor lui.

De subliniat este că, alegerile supreme, bune sau rele nu sunt acțiuni de moment ci sunt rezultatul alegerilor mici ale fiecărui individ, care întăresc sau slăbesc capacitatea de alegere. Experiența noastră și a celor din jur, pot confirma ce valoare au alegerile mărunte și cât de mult hotărăsc acestea soarta veșnică a fiecăruia.

O, dacă s-ar putea vedea, câtă amărăciune, durere și moarte a adus satisfacerea plăcerilor de moment, micile îngăduințe contra sfaturilor serioase și adevărate date de Dumnezeu prin Cuvântul Său și mesagerii Săi.

Da, se poate zice, că aceste exemple, fac parte din istorie, când oamenii erau, mai puțin informați, mai creduli, mai înapoiați. Ce să zicem atunci, despre cei 65 de bărbați, femei și copii din America

care și-au dat foc, crezând ce le spunea liderul lor David Kores, că se curățesc (purifică) pentru cer. Sau, cei o mie de inși care au luat toți otravă și au murit crezând că vor fi îngeri după aceea. Dar cei ce își părăsesc familia, prietenii, școala, serviciul și se izolează de societate, contrar a ceea ce a zis și făcut Isus Hristos, crezând că astfel aleg drumul sigur spre cer. Și dacă strângem cercul, mai aproape de noi, nu-i așa că suntem înconjurați de o mulțime de oameni care, la întrebarea: ”De ce crezi sau faci așa și așa, răspund foarte simplu: ”Așa zice popa, așa ne-a spus la biserică, așa am pomenit, așa face toată lumea, așa îmi place sau, cei mai sinceri spun: ”Așa vreau eu”. Unde este “Așa zice Biblia”, sau “Așa zice Dumnezeu?”. Logic vorbind, își cumpără cineva o casă sau o mașină pentru că așa a zis primarul? Se însoară sau mărită tinerii după gustul sau părerea preotului sau a pastorului? Chiar acum, când scriu aceste rânduri, mama mea este bolnavă și izolată la pat. Are 87 de ani și mă uimește cât de mult își dorește să mai trăiască. Înghite medicamente, ceaiuri, vitamine și altele, nu pentru că îi place, ci doar pentru că vrea să trăiască. Deci, viața este o valoare de care nu se poate lipsi cineva, coste oricât ar costa.

Într-o întâmplare nefericită, când focul a ars din temelii casa și tot ce era în casă, tatăl, mama și copiii sau strâns în brațe unul pe altul și au zis: ”Am pierdut tot ce am agonisit, dar ne-a rămas ce am avut cel mai important, viața noastră”. Așa că, nu rămâne nici un pic de îndoială, că atunci când o persoană, face alegerea supremă de a trăi veșnic, a făcut o alegere ideală, demnă de statutul ce îl are prin creațiune.

Cea mai bună veste este că, tu și eu, avem dreptul să facem această alegere, numai că de la alegere până la realitate este un drum imposibil de parcurs din perspectiva omenească. Să îți alegi o mașină fără să ai bani să o plătești, să vrei să zbori cu avionul fără bilet, să îți fie foame și să te așezi la masă fără să ai mâncare, poate fi o experiență destul de neplăcută și chiar disperată.

Dacă unui pacient, doctorul îi spune: ”Mori într-o lună de zile

dacă nu găsim pe cineva să îți doneze un rinichi”, ce poate face? Ar vrea să trăiască dar depinde de un donator. Aceștia suntem noi, ființele umane de pe planeta pământ. Vrem să trăim, dar cum? Primul nostru asociat Lucifer (Satana), ne-a mințit că nu vom muri și ne-am pomenit condamnați la moarte. Plata păcatului este moartea. Ne uităm cu disperare după un donator, dar nu de rinichi sau de inimă, ci unul care să ne dea viața lui. Putem spune răspicat “Imposibil” așa ceva nu se poate. A mai auzit cineva așa ceva, să moară altul în locul tău? Când am crezut că trăim și vom fi ca Dumnezeu, am cules suferință, trudă și moarte și, acum când toate drumurile duc spre cimitir, să mai sperăm că există salvare? Aș vrea să scriu cu litere de foc pe cer, să fie citite de toți acei care vor să trăiască și caută cu disperare un donator: Da, există salvare. Isus Hristos este al vostru, locuitori ai planetei Pământ. El este Salvatorul nostru care Și-a dat viața pentru noi. Dorința noastră de a trăi este împlinită de El care a murit în locul nostru. Sacrificiul Său este garanția noastră. Tot ce ne-a rămas este de a face alegerea supremă, demnă de oferta făcută de El “Alege astăzi cui vrei să-i slujești. Dacă îl alegi pe Isus Hristos ca Domn și Salvator, împreună cu El, vei primi viață, sănătate și lucruri la care nici nu te-ai gândit vreodată. Pentru o lume plină de oferte care mai de grabă mai avantajoase dar, care s-au dovedit de multe ori a fi false, pe bună dreptate putem întreba: ”Pe care să o mai cred? De unde să știu că ce se spune despre acest Isus care a trăit cu vreo 2000 de ani în urmă, este adevărat? Corect. Să testăm credibilitatea lui Isus Hristos prin a răspunde la câteva întrebări:

1. A spus Biblia cu mii de ani înainte că se va naște Isus (Mesia)?
Da.
2. S-a născut Isus Hristos la data și în locul spus de profeți? Da. De aceea se și numește = înainte de Hristos și după Hristos. Și s-a născut în Betleemul din Iudeea, profeție făcută cu 500 ani înainte.
3. A locuit în Nazaret? Da. Profeție cu sute de ani înainte.

4. A fost arestat, bătut și omorât? Da. Profeție făcută cu sute de ani înainte.
5. A înviat a treia zi? Da. Profeție făcută chiar de El înainte de a fi omorât.
6. S-a înălțat la cer după înviere? Da. Așa cum spusese mai înainte.
7. A promis că se va întoarce să ne ia și pe noi? Da.

E posibil să crezi așa ceva? Da.

Ce părere aveți: Dacă a venit El prima dată să sufere și să moară, nu va veni a doua oară în Glorie și Slavă pentru a răscumpăra pe cei ce au crezut în promisiunile Lui și l-au așteptat?

Poate fi cineva așa de sceptic să se mai îndoiască de autenticitatea acestui adevăr?

Să analizăm prin contrast pe ceilalți conducători sau întemeietori de religii ai lumii:

1. Buda. Unde este Buda acum? E mort. Cum se face că are milioane de urmași (budiști)? A fost un învățător bun, corect, cinstit și probabil moral. Asta e tot ce a putut oferi urmașilor lui care mor fără speranță și destin.
2. Mahomed. La moartea sa a fost ultima dată când a fost văzut. Că a înviat și că a fost înălțat la cer, nu știe nimeni, sunt doar speculații sau în cel mai bun caz, învățături false. Cei aproape un miliard de mahomedani, încearcă cu disperare să găsească un pic de speranță în doctrina lui Mahomed, până acolo că unii mai zeloși acceptă statutul de bombe sinucigașe care pier împreună cu victimele lor fără să știe de ce. Tragic. Nu-i așa?
3. Confucius, Lenin, Brahma – conducători care au făcut promisiuni, oferte, pe care, unii din urmașii lor încă mai așteaptă să devină realitate, lucru foarte puțin probabil, deoarece ei sunt morți, au putrezit în pământ și, ce poți să mai aștepti de la un mort?

Observăm că, nu ofertele au valoare credibilă, ci persoana care face oferta. Dacă folosim metoda de selecție prin eliminare, vom afla fără un efort intelectual prea mare că, singurul care rămâne în final pe listă este Isus Hristos. El s-a născut, a trăit, a murit, a înviat, s-a înălțat la cer și se va întoarce să ia cu El pe toți aceia care l-au urmat. Așa deci, după o înțelegere clară a ceea ce ai de făcut, alegerea supremă îți aparține dar și responsabilitatea. Alege astăzi cui vrei să slujești.

Alegerea, prețioasă, dar și teribila alegere!

Ce onoare! Ce favoare! Tu să fii și alegătorul și tot tu și câștigătorul!

Dumnezeu să îți ajute!

CAPITOLUL 9 - A L E G E R E A T A

“E ușor a scrie versuri când nimic nu ai a spune...” – spunea un poet român. Toată lumea știe să dea sfaturi. Mulți știu să spună ce e bine să faci mai ales după ce ai pățit-o. Nu puțini se ceartă cu ei înșiși, se căiesc, se condamnă și chiar se pedepsesc, când trebuie să culegă roadele amare ale alegerilor făcute la întâmplare și oricum. Deși, numeric sunt puține, totuși, sunt și persoane care se bucură de rezultatul alegerilor sănătoase și serioase, sunt fericiți și le merge bine. Nu lipsesc nici cei care, deși sunt sinceri și bine intenționați, au parte de o mulțime de neplăceri și neajunsuri, datorită alegerii celor din jur (părinți, soț, soție, profesori, doctori, politicieni). Dar tu? Tu din ce categorie faci parte?

Dacă relativ te simți bine și ești mulțumit, este aceasta din cauza unor alegeri sau pur și simplu pentru că nu știi că se poate mai bine? Am trăit această experiență în țara în care m-am născut și am crescut. Am fost informați (mai bine zis dezinformați) și educați să credem că nu e loc mai bun pe lume, ca la noi. Și în mare parte am crezut lucrul acesta până când, am plecat din România. Cu uimire și cu răsuflarea tăiată, priveam la civilizația, stilul de viață și belșugul de care se bucurau oamenii din alte țări, în timp ce noi ne târam zilele, înșelându-ne că mai bine nu se poate. Dar, și aici, într-o lume supercivilizată și îmbelșugată, privesc cu aceeași uimire când întâlnesc oameni, și nu puțini, care deși au șansa de a trăi confortabil și bine, totuși sunt amărâți, săraci, bolnavi și așa ziși neprivilegiați. Cine poate descifra misterul și care este soluția descifrării acestei enigme, dacă este vreuna? Pentru prima categorie din care am făcut parte și eu, rezolvarea a venit atunci când, eu personal am ales să las în urmă tot și să plec către o țară mai bună. Din experiență vă spun că, nu a fost deloc ușor și plăcut, deși se pare că oricine ar schimba sărăcia cu belșugul, sclavia cu libertatea. Când mă gândesc, aș numi-o nebunie alegerea

de a lăsa în urmă, toate realizările de până atunci, rudele, prietenii și copiii, riscând să sfârșesc în pușcărie sau chiar mort, dar, deși prețul pentru această alegere a fost foarte mare, pot să vă asigur pe viu că s-a meritat.

De foarte multe ori, se caută țapul ispășitor pentru neazuri, amărăciuni, lipsuri, suferințe și mai facem și greșeala să ne simțim victime demne de milă și compătimirea celorlalți când, de fapt, noi putem schimba totul, printr-o alegere bună.

Am avut un prieten care a fost în mașină cu noi, când ne-am dus la graniță să plecăm din țară, a avut totul pregătit dar... când a ajuns la momentul să se dea jos din mașină și să fugă, a ales să se întoarcă acasă, alegere pentru care deși i-a părut rău, mai târziu a plătit și el și familia lui foarte scump. Expresia: asta-i viața; ce să fac; n-am de ales – devine din ce în ce mai populară și rezultatul nu întârzie = o generație care nu numai că nu se dezvoltă, dar care se și revoltă.

Am vizitat un om care, în urma unui accident și-a pierdut un picior, umbla în cârje și avea toate drepturile la milă și compătimire. Ce m-a uimit, a fost că în curtea lui și pe stradă era o curățenie și ordine exemplară, în timp ce vecinii lui, cu mâini și picioare, întregi și sănătoși se văitau de viața mizerabilă în care trăiau. Am întâlnit oameni foarte săraci, care nu aveau bani să cumpere haine noi dar, ce aveau sau primeau erau cârpite și curate.

Probabil că știți întâmplarea celui tânăr student rus care a fost arestat și condamnat pe viață, acuzat de complicitate la asasinarea Țarului Rusiei. Era singur într-o celulă umedă și murdară. În primele șapte luni s-a îmbolnăvit de tuberculoză și, se părea că drumul se apropia de capăt. Simțământul nevinovației și nedreptatea cu care era tratat, apăsau greu pe creierul și corpul lui Lavrenov (acesta era numele lui). În momentul cel mai critic al vieții lui, și-a venit în fire și și-a zis: Legile nu le pot schimba, pe acuzatori nu-i pot convinge că sunt nevinovați, condițiile în care sunt nu le pot transforma, dar asta

nu înseamnă că eu trebuie să mor aici, înainte ca să fac ce pot eu. În momentul când a realizat că viața e o valoare pentru care se merită să faci totul să o ai, a trecut la acțiune.

A chemat pe gardianul de pază, l-a rugat să îi dea ceva de scris, a făcut o cerere către conducerea închisorii să îi aducă cărți de citit oricare ar fi acestea. A citit tot ce primea și cu mult curaj și perseverență a obținut aprobare să se înscrie la universitate, de unde primea cărți și materiale de studiu. Pe măsură ce speranța de viață creștea, a constatat cu mirare că și sănătatea sa se îmbunătățea. A terminat facultatea prin corespondență, s-a făcut complet sănătos (acolo în închisoare), s-a înscris la altă universitate, a obținut încă o diplomă și, spre marea lui surpriză, dosarul lui s-a rejudicat și de la condamnarea pe viață a rămas la 30 de ani detenție. Se liberează după 30 de ani, perfect sănătos și cu două diplome universitare, se căsătorește, are doi copii, ocupă un post foarte bun și ajunge chiar directorul unui institut de cercetări în aeronautică și ajunge la venerabila vârstă de 92 de ani. Soartă mai disperată și fără ieșire ca a acestui om, foarte rar găsești, dar secretul supraviețuirii și succesului său, a fost în alegerea de a face ce putea el și cu resursele ce le avea la îndemână.

De cele mai multe ori, viața și soarta sunt determinate de atitudinea aceluia pui de vultur prins de un vânător care, l-a dus acasă și l-a pus în curte cu găinile. Când puiul a crescut mare și putea să fie un vultur care sfidează înălțimile, el era pe grămada de gunoaie cu găinile și se mulțumea să caute prin gunoaie. Dar, stăpânul, care cunoștea valoarea și diferența dintre vultur și găină, l-a luat într-o zi, l-a dus sus pe vârful unui munte și l-a aruncat în sus. Atunci vulturul, și-a deschis larg aripile și s-a îndreptat către înălțimile pentru care fusese creat.

Se pare că de multe ori, noi, oamenii ne pierdem printre găini și gunoaie și, uităm că am fost creați cu capacități de discernere între valori și cu dreptul deplin de alegere. Noi trebuie să fim conștienți

continuu că Tatăl nostru este Dumnezeu, și fiind copii ai Lui avem o demnitate și, că indiferent de circumstanțele în care suntem determinați să trăim, avem la dispoziție toate resursele ce le poate oferi Tatăl nostru, adică, nelimitat orice știe El că avem nevoie. Alegerea îți aparține. Ah, alegerea prețioasă, dar și teribila alegere!

Se povestește despre Cir, împăratul Persiei că, atunci când s-a născut, regina mamă (adica bunica) nu l-a dorit deoarece prințesa care l-a născut nu era favorita ei și a căutat orice posibilitate să scape de el. Să-l omoare, nu putea și, atunci regina și comandantul gărzii au pus la cale răpirea copilului. Planul le-a reușit și copilul a fost dus sus pe munte, unde împăratul avea turmele de oi, cu ordinul ca, atunci când va apare momentul potrivit, să dispară de pe lume. Numai că, mai marele ciobanilor iubea copiii și, l-a luat pe micul Cir, l-a îmbrăcat ca pe copiii lui, l-a hrănit și îngrijit, în timp, a transmis la palat știrea mult așteptată de regină, că copilul a murit.

O alta prințesă naște un băiat (de data aceasta fata nu nora). El era acum moștenitorul de drept pentru că celălalt nu mai era. Când acest al doilea prinț avea 4-5 ani, a fost dus să petreacă timpul frumos sus pe munte unde, aerul, apa și peisajul erau favorabile unei dezvoltări frumoase și sănătoase. Micul prințisor era așa de încântat aici unde se juca liber cu copii ciobanilor, că nu ar mai fi vrut să se întoarcă acasă. Un singur lucru îl indispucea: Era acolo un băiat cu vreo 3-4 ani mai mare ca el care tot timpul o făcea pe comandantul, pretindea că e prinț și cerea tuturor supunere și executare. Cum a ajuns la palat s-a și dus cu reclamația la mama și amândoi la regină. Un fior rece a trecut pe șira spinării acestei hiene care a acționat imediat. Comandantul gărzii e chemat, începe investigația. Ciobanul recunoaște. Se dă ordin să fie adus copilul cu pricina. Se descoperă adevărul. Iar Cir de acum va rămâne la palat cu drepturi depline de prinț moștenitor. Comportarea și atitudinea lui, demne de identitatea lui originală de prinț, deși acum era fiu de cioban, i-au determinat chiar pe dușmanii lui să-i recunoască

drepturile lui depline și în final să ajungă împăratul Persiei. Ce întâmplare cu ecou!

Și tu ai fost creat să fii prinț, moștenitor, și tu ești urmărit de un vrăjmaș care vrea să-ți fure identitatea, nu uita însă că dacă te vei comporta în tot locul și în toate împrejurările cu demnitate de prinț și prin alegerea ce-ți aparține vei onora pe Cel ce stă pe tronul Universului, curând și ție ți se va oferi această favoare.

Și acum, dacă ne considerăm ființe normale și inteligente (cum de fapt pretindem), vom recunoaște că în viața de fiecare zi sunt reguli naturale peste care nu putem trece, oricât am vrea noi să facem aceasta.

Spre exemplu: Dacă vrei să ai un corp sănătos, tu trebuie să adopți un stil de viață sănătos, cu tot ce implică aceasta. Cel de lângă tine trebuie să aleagă el pentru el însuși, dacă vrea să fie sănătos.

Dacă vrei să fii tâmplar: Tu trebuie să mergi la școală, tu trebuie să înveți să folosești ciocanul, fierăstrăul și rindeaua. Nu se poate ca vecinul să meargă la școala de tâmplărie, iar tu să te scoli într-o dimineață tâmplar.

Dacă vrei să fii sătul, tu trebuie să mănânci. Dacă vrei să ai multă informație, tu trebuie să asculți și să citești. Dacă e iarnă și nu vrei să-ți fie frig, tu trebuie să te îmbraci. Tu trebuie să bei apă când ți-e sete. Tu trebuie să te culci când ți-e somn, tu, tu, tu, nimeni nu te poate înlocui pe tine. Oricine încearcă altă variantă, curând sau mai târziu se căiește și suferă. Observi cât de important ești tu și alegerea ta? Dar dacă este vorba de veșnicie, de cer, poate alege mama, soțul, soția, pastorul, preotul, șeful, profesorul, banca, biserica sau lumea? Nu-i așa că, pentru că este în joc viața ta, alegerea ta trebuie să aibă ultimul cuvânt când e vorba de mesajele ce le primești, doctrina ce trebuie s-o urmezi și învățăturile care de care mai convingătoare? Gândește-te serios la următorul fapt: Dacă vine cineva și îți cere să închizi ochii și să deschizi gura și, îți bagă ceva în gură și zice să înghiți, ai accepta oferta fără să te convingi tu personal ce-ți bagă în gură, chiar dacă cunoști

bine persoana? Cu cât mai important este să deschizi ochii mari și să faci cercetări serioase când e vorba de ceva care poate afecta creierul tău, sufletul tău și destinul tău vesnic. “Crede și nu cerceta”- a fost și este cea mai falsă doctrină propovăduită în majoritatea bisericilor și din nefericire foarte mulți o practică. Ideea că, știe preotul sau pastorul sau bătrânii ce zic, a dus pe mulți la ruină și dezastru veșnic. Aș scrie cu litere de foc pe cer să poată fi citite de toți care vor să știe că, individul își hotărăște soarta și nu gloata sau oricine altul și că dacă, vor fi oameni de pe planeta Pământ în iad, va fi pentru că ei personal au ales aceasta, pentru că Biblia spune că iadul a fost pregătit diavolului și îngerilor lui și nicidecum oamenilor.

Îmi place să cred că tu, care citești acum această lucrare, știi ce ai de ales. Știi că Isus Hristos a plătit cu viața Sa, ca tu să ai posibilitatea să alegi pentru tine. Și ce mai trebuie să știi este că, tu vei plăti cu viața ta, dacă vei lăsa pe alții să aleagă pentru tine sau vei alege un alt drum decât acela trasat de Salvatorul tău.

Ah, alegerea prețioasă dar și teribila alegere!

Pentru oricare, dintre locuitorii planetei Pământ, care a fost crescut, educat și format aici, a face o alegere ideală este așa de greu și uneori pare imposibil. E greu să urci când toți coboară, spunea poetul. Face parte din natura noastră să mergem cu gloata. Antibioticele întotdeauna au fost amare și operațiile chirurgicale dureroase. Și otrava este ascunsă în ambalaje frumoase și atractive. Dar, a lăsa pe altul să mănânce în locul tău, să doarmă pentru tine, să bea apă când ți-e sete, să locuiască în casa ta iar tu să stai afară la ușă, să folosească mașina ta și tu să mergi pe jos, este ridioli, absurd și, nici o persoană cu gândire sănătoasă și minte întregă nu ar accepta așa ceva. Cum se face atunci că, sunt atât de mulți bărbați și femei, băieți și fete, care pretind că știu ce vor, lasă pe preot, pastor, soț, soție, părinți, copiii să aleagă destinul lor veșnic? De ce sunt atât de mulți pe terenurile de sport, la cluburi, la restaurante, la cinematografe și la circuri și, atât de puțini la biserică?

Dacă oamenii ar folosi măcar jumătate din timpul ce-l petrec pentru lucruri temporare, în a studia Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, atunci vor avea capacitatea și discernământul să facă alegeri personale, ideale, care să le asigure un viitor nu numai fericit dar și strălucit.

Regula de aur a Universului că, ceea ce seamănă omul aceea va secera, este încă valabilă și astăzi și ar trebui luată în modul cel mai serios, acum când încă se mai poate.

CAPITOLUL 10 - CINE EȘTI?

Într-o zi, un băiat tânăr și frumos, căruia viața îi oferea tot și, ale cărui perspective de viitor promiteau succes, putere, glorie, se suie pe terasa palatului pe care și-l construise și, rotindu-și ochii cu mândrie în jur, încântat de priveliștea ce se deschidea în fața lui, declara: “Nu este acesta Babilonul pe care mi l-am construit eu? Capitala împărăției mele? Nu sunt eu stăpânul lumii?”

Așa vrea și credea mândrul și îngâmfatul Nebucadnețar, dar în realitate nu era așa.

Deodata s-a auzit un glas din cer care l-a întrebat: Cine ești? Cine crezi tu că ești? Află stăpâne că nu ești nimic. Împărăția ți se va lua, vei fi izgonit din mijlocul oamenilor, vei mânca iarbă ca boii și roua cerului te va uda până vei recunoaște cine ești! Până vei recunoaște că Dumnezeu este Stăpânul, Creatorul, Atotputernicul, iar tu un fir de praf cosmic, o creatură total și continu dependentă de sursa de viață și puterea care vine din Cer. Dan. 4;30-37. Și acum întrebarea cercetătoare se îndreaptă către tine locuitor al planetei Pământ din secolul XXI. “Tu, cine ești? De unde vii și unde te duci?”

Probabil că ești tânăr, ai energie și putere și înțelepciunea ta îți promite succes și un viitor glorios. Ai planuri mari, ți se pare că nimic nu-ți stă în calea ta de a le realiza, ești hotărât să urci sus pe turnul al cărui vârf ajunge până la cer unde crezi că vei fi în siguranță față de potopul care inundă pământul. Realizările obținute îți dă o siguranță care probabil că uneori te face să zici: “Nu este aceasta afacerea pe care o conduc eu, nu este aceasta casa pe care am zidit-o eu și mașina pe care am cumpărat-o eu? Totul ar fi bine dacă ai putea să scapi de întrebarea “de fapt, tu cine ești?” Întrebare care are un singur răspuns: ești o cantitate de țărână modelată după chipul și asemanarea Lui, în care Dumnezeu a pus suflare de viață.

O singură concluzie obții dacă privești cu atenție acest tablou.

Dacă Dumnezeu își ia ce este al Lui, ție ce-ți mai rămâne? Țărână, praf. În realitate, cine ești? Noroiul de care toți fug.

Era o zi de toamnă, soarele strălucea blând și razele sale mângâiau pe toți cei ce îi întâlnea. Vântul adia ușor, iar oamenii se grăbeau fiecare la lucrul lor. La etajul 123 cineva se uita pe fereastră. Era un mare om de afaceri și coproprietar al clădirii în care era.

Prin mintea lui, treceau gânduri de tot felul și se întreba – cine ești? Cu satisfacție și mândrie zise în sinea lui: Ce mari realizări am reușit? Ce bogății am adunat? Acum Ronald, mănâncă, bea și veselește-te că ai multe avuții. Ai bani. Ai tot. Ești puternic Ronald. Ar trebui să știe o lume întreagă cine ești.

Totul părea normal și bine: când deodată, un avion lovește clădirea și în câteva minute totul se preface praf, țărână. Dacă ar fi fost numai atât. Dar, împreună cu clădirea cea mare și frumoasă, se preface praf și.... puternicul Ronald. O, dacă ar mai fi putut răspunde Ronald la întrebarea “cine ești? – răspunsul ar fi fost cu totul altfel. Ar fi dat un răspuns bazat pe realitate: Praf, țărână.

O, dacă ar mai fi avut încă o șansă!

Dar, ca și oamenii dinainte de potop și ca locuitorii Sodomei și Gomorei, o singură perspectivă “așteptarea hotărârii tribunalului Ceresc”.

Acum, probabil că ar fi dat tot ce are numai ca să mai trăiască și poate ar demonstra public că, el Ronald, nu este nimic și nimeni. Ar recunoaște că viața e mai scumpă decât banii și că toată lumea la un loc nu valorează cât darul de a trăi.

Ca Ronald și Nebucadnețar sunt mulți din locuitorii acestei planete care, nu sunt conștienți și care nu vor să accepte ca fiecare clipă a existenței lor și fiecare lucru ce îl au este o minune, este un dar al Cerului, este binecuvântarea lui Dumnezeu.

Nici cele mai vizibile intervenții din partea lui Dumnezeu nu sunt apreciate și recunoscute. La fiecare pas se poate vedea neputința

omului și incapacitatea lui de a face ceva fără ajutorul de Sus.

Avem la îndemână (pentru cine vrea să vadă) exemplul arderii pădurilor în Australia. Milioane de dolari cheltuiți, mii de oameni în lupta cu focul pentru săptămâni de-a-rândul, mașini, elicoptere și utilaje de tot felul folosite. Rezultatul? Zero! Din contră, mai multe focuri se aprindeau pretutindeni.

Neputința omului se vedea oriunde. Disperarea cuprindea pe mulți când vedeau casele lor și tot ce aveau, distruse de foc, pădurile făcute scrum iar focul ajutat de căldură și vânt, lăsa în urma lui numai jale și pârjol.

Când resursele puterii omenești au fost epuizate, când oamenii au arătat cât sunt de limitați, când mândria în ceea ce este și poate să facă omul a pierdut ultima bucată de teren, atunci, prin mila și bunătatea Sa, Dumnezeu își arată dragostea și puterea Lui. Ceea ce nu au putut să facă oamenii în săptămâni, a făcut Dumnezeu prin ploaia ce a trimis-o într-o noapte. Focul a fost stins. Case și bunuri salvate, bani și energie economisite și, ce credeți? Oamenii de la mic la mare, de la conducătorii bisericilor până la cei guvernamentali, toți au propus o zi de mulțumire și laudă la adresa lui Dumnezeu pentru intervenția miraculoasă în favoarea lor.

Din nefericire, în realitate nu s-a întâmplat așa ceva. De la premierul statului până la ultimul om, toți au adus omagiu și mulțumiri naturii și ploii, celor două elicoptere “Elvis” aduse din America, pompierilor și tuturor care au încercat să facă ceva.

Ce trist ! Ce rușine! Ce necredință! Lui Dumnezeu care a creat natura cu legile ei, care a dat înțelepciune oamenilor să inventeze mașinării pentru stingerea focului, care a dat putere oamenilor în eforturile lor... nici măcar o umbră de recunoștință și mulțumire.

De necrezut, o lume așa zisă religioasă da' pe față o așa necredință.

Întrebarea este: ”Dacă tot ce avem și suntem, sunt daruri primite

de la Dumnezeu, de ce necredința și lipsa de recunoștință? De ce și credincioșii nu mai cred? De ce omul și nu Dumnezeu are ultimul cuvânt? De ce legea lui Dumnezeu a fost și este înlocuită cu legi și porunci omenești? De ce ne închinăm creaturii și nu Creatorului? De ce ateism când dovezile existenței și prezenței lui Dumnezeu sunt la tot pasul? De ce sălile de spectacole și petreceri sunt pline în timp ce bisericile sunt goale? De ce a fost înlocuită Biblia cu televizorul?

Unde sunt oamenii evlavioși care iubesc pe Dumnezeu și Legea Sa?

Răspunsul este ușor de găsit:

1. Teoria struțului care după ce a băgat capul în nisip se crede în siguranță, este teoria acceptată și practică de marea majoritate a locuitorilor planetei azi.
2. Glasul șarpelui din Grădina Edenului “Hotărât că nu veți muri”, se aude și azi și milioane de Adami și Eve pleacă urechea, întinde mâna și mănâncă fructul morții.

Amețiți de înălțimea realizărilor, orbiți de falsa libertate, stăpâniți de dorința de a face ce le place, înșelați de teorii și doctrine neadevărate, oamenii se pare că uită prea ușor, că pierd un cer și o viață veșnică și îi așteaptă un iad.

Nepăsători față de soarta lor veșnică, indiferenți față de adevărul curat și sfânt, lipsa de interes pentru mesajele și apelurile lui Dumnezeu pline de dragoste, bărbați și femei, tineri și bătrâni se îndreaptă cu pași grăbiți pe drumul către pierzarea veșnică.

Realitatea este incontestabilă: Ce-i de făcut? Așteptăm cu nepăsare soarta care aduce moartea? Există vre-un remediu, vre-o șansă, mai putem încă alege?

Răspunsul este: Da! Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care, prin Isus Hristos oferă oricui viață veșnică în împărăția Sa.

Dumnezeu face oferta, alegerea de a o accepta îmi aparține. Pentru a fi sigur că am făcut o alegere bună, mai întâi trebuie să știm:

”Cine suntem? De unde venim? Cum existăm și unde mergem?” Dacă vom cerceta cu interes și seriozitate, vom descoperi că suntem prin Adam, copiii lui Dumnezeu creați după chipul și asemănarea Lui, vom afla că venim din Eden patria fericită a lui Adam și Eva, vom vedea că trăim viața ce o primim de Sus și vom înțelege că destinația noastră este Cerul. E frumos, nu-i așa? Experiența de fiecare zi, ne spune că pentru a avea un lucru plăcut și frumos, trebuie în primul rând să vrei să-l ai și al doilea rând să-l cauți să-l obții și să-l întreții.

Dacă știi acum “Cine ești”, că ești copilul lui Dumnezeu – Suveranul Universului, trăiești o viață demnă de numele pe care îl ai și de familia de care aparții.

Caută astăzi pe Domnul, încheie legământ cu El și încheie o relație de fiu cu Tatăl tău din cer. Folosește Biblia ca singurul îndrumător în materie de religie, lasă ca adevărul ei sfânt și clar să modeleze caracterul tău și atunci vei înțelege că, de fapt aparții altei lumi, că pământul cu tot ce este și oferă va arde și că tu ești moștenitorul de drept al lucrurilor pe care ochiul nu le-a văzut, lucruri pe care le vor primi toți copiii lui Dumnezeu.

Totul este pregătit, cerul întreg așteaptă, tu ești cel ce trebuie să alegi astăzi, cui vrei să slujești.

Cărarea care duce spre cer este îngustă și sunt puțini care merg pe ea, dar... destinația contează.

Ți s-a pus în față OMULE, binele și răul, viața și moartea. Te sfătuiesc: alege viața ca să trăiești și binele ca să fii fericit.
DUMNEZEU SĂ-ȚI AJUTE! Amin!

Conduceam într-o zi mașina către o anume destinație. Deodată am ajuns la o intersecție fără indicatoare unde trebuia să schimb direcția. Toate drumurile păreau la fel iar eu trebuia să ajung unde am plecat. Mașini și oameni mergeau în toate direcțiile. Un lucru știam, că spre adresa ce o căutam mergea un singur drum. Trebuia să fac o alegere; dar care? Deodată m-am trezit ca dintr-un vis și am zis:

“De ce pierd vremea aici în intersecție? De ce trebuie să aleg un drum la întâmplare sau unul care s-ar părea că e cel mai bun? Nu am eu cu mine ‘Cartea’ - ‘Harta’ care îmi arată atît de clar cum să aleg drumul spre unde am plecat? Nu sunt destui care s-au rătăcit? Mai trebuie unul?”

Și credeți-mă - am luat ‘Cartea’ și cînd am deschis-o mi-a arătat cu exactitate drumul cel bun și ce distanța mai am de parcurs pînă la destinație.

Cititorule, vrei și tu să ai și să folosești această ‘Carte’?

Ia-ți timp și citește materialul acesta și vei găsi și ‘Cartea’ și pe ‘Autorul’ ei - și cu maximul de garanție ne vom întîlni la destinație.

